

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

73

JOI

19 OCTOMBRIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

MINUTUL 108: GOLUL CALIFICĂRII RAPIDULUI
ÎNSCRIS DE ION IONESCU

FOTOGRAFIE PREMIATĂ

Foto: Dan Marinescu

SPORTIVITATE

În min. 61 al întâlnirii de fotbal dintre formațiile Metalul Turnu-Severin și U.M. Timișoara, disputată duminică 1 octombrie pe stadionul 1 Mai din Turnu-Severin, la scorul de 0-0, arbitru de centru N. Stoiculescu (Rm. Vilcea) a dictat o lovitură liberă indirectă, de la circa 25 de metri, în favoarea gazdelor. Lovitura a fost executată de jucătorul Jimboreanu direct pe spațiul porții și portarul timișorean, încercând să rețină balonul nu a reușit decât să-l atingă ușor, scăpându-l în plasă.

Arbitrul a acordat, normal, gol. După terminarea jocului (rezultat final 3-0 pentru gazde), la cabina delegatului echipei timișorene reproșa arbitruului faptul că a acordat golul din min. 61, înscris — după cum spunea el — „direct dintr-o lovitură liberă indirectă”. Zadarnice au fost încercările arbitruului de a-i demonstra acestuia că portarul a atins mingea înainte ca ea să intre în plasă și, deci, că golul e valabil. Disputa a fost rapid temperată prin apariția în cabina arbitrilor a lui Adalbert Androvici, antrenorul fotbalistilor timișoreni care, trecind peste amărăciunea creată de înfrângerea echipei sale, a CONFIRMAT valabilitatea golului discutat.

Un gest leal, de adevărată sportivitate!

GH. MANAFU
corespondent

AVEM ȘI NOI BĂIEȚI BUNI!

„Iubitorii sportului cu balonul rotund din Tirnăveni cu satisfacția că în orașul lor există o echipă de fotbal — Chimica — participantă în divizia C încă de la înființarea ei.

Fără să exagerăm, de atunci și până la începerea actualii ediții la noi, la Tirnăveni, există „tradiția” de a „întări” echipa cu fotbalisti aduși din diferite regiuni ale țării.

Spre surprinderea generală, însă, anul acesta tradiția a jost dezmințită. Mulți se întrebau ce o să facem? — cînd lotul era incomplet. Dezamăgirea domnea peste tot: va rezista socului „trupa” chișiștilor, care își începuse pregătirile fără nimic din „import”?

Dar iată că antrenorul echipei — Brasat — promovează în lot, din rîndul juniorilor pe Costin, Fazekas, Caneteși și Vodă, dar pe care marele public nu-i „vedea” capabili pentru prima gurnitură a orașului.

Și totuși, alături de ceilalți jucători mai experimentați, noi promovări au avut o comportare remarcabilă în partidele susținute pînă în prezent. De altfel, unul dintre aceștia — Fazekas — s-ar părea că este „omul care dă goluri” situîndu-se, alături de Sașcă, în fruntea golgeterilor echipei, cu cite 4 goluri marcate.

Promovarea tinerilor respectivi, născuți și crescuți pe meleagurile Tirnăveni Mici, ne-a format convingerea că și în viitor, problema întăririi echipei Chimica cu noi elemente se poate rezolva cu mult succes pe plan local.

De fapt, la baza descoperirii, pregătirii și promovării noilor talente a stat și va sta în continuare organizația campionatelor locale de fotbal care se bucură de mult succes. Spre exemplu, numai anul acesta a fost organizat (sistem turneu — tur) campionatul inter-străzi pentru copii (cu 20 echipe împărțite în două serii), campionatul școlilor generale din raion (cu 30 formații participante), campionatul liceelor (cu 4 echipe). În campionatul raional, activează 16 echipe împărțite în două serii, iar la „Cupa României”, faza pe raion, anul acesta au luat parte 64 de formații. Acestora se mai adaugă și cele două echipe din Tirnăveni, participante în campionatul regional (cu respectivele formații de juniori) și care au comportare bună.

Toate acestea ne creează convingerea că și în viitor — cu o asemenea bază — creșterea și promovarea elementelor proprii vor deveni cu adevărat o nouă tradiție. Doar avem și noi băieți noștri...

VALER CUCUI
corespondent

Campioana regiunii Brașov: Din 5 partide, zero puncte!

Să rememorăm: în ediția 1965-1966 a campionatului regiunii Brașov, Politehnica a cîștigat prima serie, pierzînd barajul susținut cu prima clasată în seria secundă, A.S.A. Sibiu. În următoarea ediție a aceleiași competiții regionale, încheiată în vara acestui an, Politehnica Brașov cucerește locul întâi și, după trei meciuri de baraj în compania campioanei regiunii Oltenia, nu-și poate realiza visul de a promova în Divizia C. Oricum, în doi ani consecutivi, Politehnica Brașov s-a impus ca o echipă valoroasă, aflată foarte aproape de pragul consacării.

De cinci etape se desfășoară o nouă ediție a campionatului regional. Era de așteptat — cu experiența a două ediții în care au avut un rol prim — ca studenții brașoveni să „avanseze” comportarea lor pe un plan mai înalt. Prevederile au fost însă infirmate. Ei au debutat în meciul inaugural fără... legitimații, pierzînd jocul susținut la Brașov în compania echipei Carpați cu 0-3, iar în următoarele etape n-au reușit să „adune” nici un punct: din 5 jocuri, 0 puncte, două goluri înscrise, 15 primite!

Prof. C. Diaconescu, din conducerea clubului Politehnica Brașov, ne-a mărturisit că slaba comportare din acest an a studenților brașoveni se datorește, în principal, faptului că jucătorii au neglijat antrenamentele, fostul antrenor al echipei — prof. M. Papuc — dovedind în această privință o scăzută exigență. Vinovat e și biroul secției de fotbal care nu a luat măsurile cele mai corespunzătoare atunci cînd a sesizat neglijențele amintite.

Pentru readucerea echipei Politehnica Brașov la valoarea ei reală, au fost luate unele măsuri organizatorice. De pregătirea tehnică-tactică se va ocupa acum G. FUSULAN — fostul jucător al divizionarei A Steagul roșu, iar de pregătirea fizică se va îngriji prof. I. CRISTORIAN. Lotul de jucători va fi îmbogățit, cu atât mai mult cu cît în acest an universitar, au pășit pe porțile Institutului politehnic mulți tineri talentați care și-au exprimat dorința de a susține culorile echipei Politehnica. Se va alcătui și o a doua echipă, pregătită de prof. M. PAPUC, care va fi înscrisă în campionatul orășenesc.

C. GRUIA, corespondent

În regiunea Maramureș

● Cea de a doua ediție a „CUPEI METALURGISTUL” a revenit formației Unio Satu Mare care a dispus, în finală, cu 5-1 (3-0), de Metalul Carei, prin golurile înscrise de Peredaroo (2), Ziman (2) și Both, respectiv Darida.

● În „CUPA AGRICULTURII”, cea mai bună echipă s-a dovedit a fi Recolta Bixad (raionul Oas). Ea a dispus, în finală, de formația Speranta Halmeu (raionul Satu Mare), cu 4-1 (2-1). Pe locul 3 — Unirea Selm (orașul Bala Mare), iar pe 4 — Înfrățirea Hideaga (raionul Somcuta Mare).

● A doua ediție a „CUPEI FORESTIERUL”, organizată de Consiliul regional de educație fizică Maramureș și D.R.E.F. Maramureș, a fost cîștigată de formația Forestiera din Sighetul Marmășiei.

● La Bala Mare este în curs de disputare un campionat de juniori organizat de C.S.O. și la care participă următoarele 7 formații: Mînerul I, Chimistul, Mînerul II, Constructorul, Topitorul, Bălmăreana și Mînerul Bala Sprie. Să notăm și faptul că zilele acestea va începe campionatul orășenesc de seniori, cu 8 echipe: C.S. Universitar, Electrica, Voimța, Centrul scolar minier, Motorul D.R.T.A. (toate din Bala Mare), Sîcua Polana Corbului, Mînerul Nistru și Unirea Selm. Campionate orășenesci asemănătoare urmează să mai ia ființă la Sighetul Marmășiei și Carei.

În încheiere, o informație care are și ea importanța ei: s-a luat hotărîrea ca toți copiii din Bala Mare să aibă acces în mod gratuit în tribunele stadionului „23 August” la jocurile pe care le susține acasă Mînerul Bala Mare.

VASILE SĂSĂRANU
corespondent

PE TABELA DE MARCAJ 3-0, ÎN FOAIA DE ARBITRAJ 0-3!!

Actuala ediție a campionatului de juniori al regiunii București, inaugurată cu cîteva săptămîni în urmă, a avut un debut promițător și se părea că va avea, în continuare, o desfășurare normală. De altfel, la începerea campionatului, conducerea secțiilor de fotbal se angajaseră să acorde acestor competiții, rezervată tinerilor speranțe ale fotbalului din regiune, o atenție deosebită. Iată, însă, că după numai patru etape o serie de asociații sportive au uitat de „angajamentul” luat. Bundează secțiile de fotbal Sporting Roșiori, Locomotiva Fetești, Recolta Brezoaiele și chiar S.N. Olenița (cu antrenor salariat — Vasile Marin), au „uitat” să trimită formațiile de juniori la meciurile programate în deplasare. Totodată, în acest scurt timp de la începerea campionatului s-au înregistrat și unele deficiențe în ceea ce privește respectarea regulamentului competiției. Iată un exemplu:

În sezonul de vară, iubitorii de sport din Videle au avut satisfacția unui succes remarcabil: în confruntarea cu mai multe formații fruntașe de la orașe, echipa de juniori Flacăra a reușit să cucerească titlul de campioană regională. Acest succes, firește, a constituit un stimul în activitatea formației din Videle. În vederea noii ediții a campionatului de juniori, componenții echipei Flacăra, antrenat de I. Ruguibei, s-au pregătit cu o deosebită atenție reușind, apoi, să cîștige toate jocurile disputate pe teren propriu și în deplasare.

În etapa a IV-a, evoluînd la Turnu Măgurele în compania echipei locale Electrica, Flacăra Videle a obținut victoria la un scor concludent: 3-0. Dar, după terminarea partidei, arbitru Ion Lungu a consemnat... 3-0 pentru formația învinsă (Electrica)! Ce se întimplase?

Echipa din Videle s-a prezentat la teren cu 11 jucători, însă avea numai 6 legitimații! Și, conform regulamentului, arbitru a consemnat meciul cu 0-3. Supărat, antrenorul I. Ruguibei a încercat să ne lămurească, spunînd: „De la începerea campionatului, la toate jocurile disputate și cîștigate, ne-am prezentat cu numai 6-7 legitimații ale juniorilor (!). Președintele asociației sportive Flacăra Videle, Ilie Anghelache, neglijează să facă formele necesare de legitimație pentru toți jucătorii. În general, el se „evidențiază” printr-o totală lipsă de preocupare pentru buna desfășurare a activității competiționale a echipei de juniori și chiar a formației de seniori”.

ION MOLDOVEANU
corespondent

CÎND AU TRECUT ANII ?

Într-un singur meci la Timișoara, peste 15 internaționali și aproape tot atîția antrenori! Și evident că de la un asemenea prilej nu puteau lipsi mîile de spectatori, astfel că, recent, stadionul „1 Mai” a găzduit din nou un adevărat recital de măiestrie fotbalistică, ocazionat de întîlnirea foștilor jucători divizionari din Timișoara și Arad.

Pe gazon au evoluat într-un meci al amintirilor (mereu proaspete!) în echipa arădeană (în fotografie de la stînga la dreapta): Farmati, Vass, Hăran, Mercea, Pintea, Dusan, Berindean, Dan, Don, Permechi (antrenor) și în rîndul de jos: Petschovschi, Jurcă, Tăuceanu, Kiss, Capaș, Szücs, iar în echipa gazdă, Bodo, Bădeanu, Adalbert, Covaci, Corbuș, Sbircea, Gîrleanu, Marcu, Bugariu, Cojereanu, Rodeanu, Sepi, Ferencz, Francisovici, Iosif Covaci, Radsteter, Gall și... Deheleanu (ca antrenor).

REGULAMENTUL JOCULUI DE FOTBAL ÎN ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Numeroși cititorii ne-au solicitat și ne solicită lămuriri în legătură cu diverse probleme de arbitraj sau faze de joc la care au fost date decizii considerate ca eronate. La o parte din scrisori am răspuns, fie în coloanele revistei noastre, fie în scris, personal. Frecvența unor astfel de scrisori ne-a îndemnat să deschidem o rubrică specială afectată unor asemenea chestiuni. În acest scop ne-am adresat unui specialist în materie, arbitru GEORGE N. GHERGHE, din colegiul central, care va susține această rubrică.

● ÎNTREBARE. — Se poate crea o poziție de ofsaid? În ce fel anume și cum trebuie apreciată de arbitru?

● RĂSPUNS. — Se pot crea poziții de ofsaid penalizabile și nepenalizabile.

Penalizabile: numai în terenul de joc și înainte ca mingea să fi fost jucată (pasată), cu respectarea, bineînțeles, a tuturor condițiilor prevăzute de legea ofsaidului. Pentru a penaliza o astfel de poziție creată, trebuie ca fotbalistul în culpă să influențeze jocul sau să ia parte la joc, adică fie că i se pasează mingea direct, fie că din această poziție caută să obțină un avantaj, deși nu i se pasează direct balonul.

Nepenalizabile: a) în terenul de joc cînd jucătorul în cauză este pus în poziție de ofsaid după ce mingea a fost jucată (pasată), sau în situațiile de ofsaid pasiv, și b) în afara terenului de joc cînd apărătorii ies din teren dincolo de linia porții sau de liniile de margine, lăsîndu-l pe adversar în poziție de ofsaid. În astfel de situații, dacă jucătorul respectiv primește direct o pasă, el fiind în poziție de ofsaid, arbitru nu va penaliza, ci va lăsa jocul să continue, acordînd gol dacă se marchează.

● ÎNTREBARE. — Un jucător poate evita o poziție de ofsaid? Cum?

● RĂSPUNS. — Da: a) prin părăsirea terenului de joc dincolo de linia porții, de liniile de margine sau refugiîndu-se în poartă adversă; b) prin retrașterea în terenul de joc pînă ce are între el și linia porții adverse cel puțin doi adversari. Toate acestea, jucătorul în cauză, pentru a nu fi penalizat, trebuie să le facă înainte ca mingea să fi fost jucată (pasată).

În situațiile de la punctul „a”, fotbalistul care a evitat poziția de ofsaid poate să ia parte la joc, numai după ce faza din zona respectivă s-a consumat, sau mingea a fost îndepărtată.

● ÎNTREBARE. — Este posibil ca un jucător aflat în poziție de ofsaid și căruia i se trimite mingea direct să nu fie totuși penalizat?

● RĂSPUNS. — Da, cînd primește mingea direct: de la adversar, dintr-o aruncare de la margine, dintr-o lovitură de la poartă, dintr-o minge de arbitru.

● ÎNTREBARE. — La executarea unei lovituri acordată pentru ofsaid în propria suprafață de pedeapsă a executantului, unde trebuie să stea jucătorii adversi și pînă cînd?

● RĂSPUNS. — În afara suprafeței de pedeapsă („carcului”) și la cel puțin 9,15 m distanță de minge, pînă ce lovitura a fost executată.

● ÎNTREBARE. — Cînd au voie să joace mingea jucătorii, la executarea unei lovituri libere acordată pentru ofsaid din suprafața de pedeapsă a executantului?

● RĂSPUNS. — Numai după ce mingea a parcurs o distanță egală cu circumferința ei și a ieșit din suprafața de pedeapsă în terenul de joc.

TERENURILE DE FOTBAL NU SÎNT PENTRU BĂTĂUȘI!

Priviți fotografia! Desigur, nu vă vine să credeți ochilor: în prim plan un fotbalist (este vorba de SCHWEILLINGER de la Vagonul Arad) tocmai a „plasat” o laterală spectaculoasă unui coleg de înfringere (este vorba de SACACI III de la Olimpia Oradea)! Parcă ar fi pe un ring de box și nu pe un teren de fotbal!

„Faza” s-a petrecut duminică 8 octombrie pe stadionul din Oradea cu prilejul meciului Olimpia Oradea — Vagonul Arad (1-1). Și nu a fost singulară. Scandalul a început în min. 71 cînd oaspeții au protestat cu vehemență la acordarea unui penalii (datorită unui henț vizibil)

de către arbitru ION CIMPEANU — Cluj, a continuat printr-o busculadă (min. 88) în urma unei ciocniri între SACACI III și portarul arădean GHERGHEL și nu s-a încheiat decît după terminarea meciului cînd GHERGHEL a sutat balonul în tribună iar SCHWEILLINGER a avut o manifestare lipsită de respect față de public. Este de așteptat intervenția hotărîră a F. R. Fotbal pentru curmarea unor astfel de „spectacole” pe terenurile de sport, pentru sancționarea celor care confundă stadioanele cu maidanele.

ILIE GHÎȘA, corespondent.
Foto: Ștefan Viladar

ANCHETA REVISTEI NOASTRE PRINTRE ANTRENORII DIN DIVIZIA A

Recenta cvadruplă întâlnire dintre fotbalistii noștri și cei maghiari, și mai ales dureroasa înfrângere cu 6-0 suferită de către prima noastră echipă la Budapesta, au reactualizat în fotbalul nostru problema — dezbătută, de altfel, și mai înainte — a raporturilor dintre cluburile frunțate și antrenorii lor, pe de o parte, și echipele reprezentative și cei care le conduc, pe de altă parte.

Redactorii noștri au adresat zilele trecute unui număr de 14 antrenori de la echipe de Divizia A, principalele „furnizoare” de selecționabili, întrebările alăturate.

Iată, reproduse exact, răspunsurile primite:

ȘTEFAN ONISIE — Steaua

1. Crearea acestei funcții, de selecționar unic, nu e un lucru rău. Dar cel însărcinat cu ea trebuie să colaboreze cu antrenorii federali și cu antrenorii celorlalte echipe din divizia A. Dar, după cîte știu, selecționarul unic nu vrea să primească sfaturi de la nimeni, sau nu ține seama de ele. Am mai observat și alte lucruri cu care nu sînt de acord. De pildă, nu acceptă (!) fotbalistii consacrați, de valoare; în schimb caută să fie original, să scoată din anonimat jucători necunoscuți. Faptul nu e rău, dar depinde unde-i folosești și cum. De cele mai multe ori, chiar dacă au ta-

lent, aceștia nu au valoare și nu sînt copti pentru înfățișarea de mare anvergură. Și așa vrea să mai spun un lucru: nu l-am văzut niciodată ca observator federal la vreun meci al echipei noastre!

2. Apărarea în linie este, azi, perimată. Steaua nu va aplica niciodată ideile preconizate de selecționarul unic, idei în care se vorbește foarte mult de joc colectiv-constructiv-ofensiv și eficient, dar care de fapt înseamnă încorsetarea jucătorilor, a gândirii lor și transformarea lor în simpli executanți.

DUMITRU NICOLAE NICUȘOR — Dinamo Bacău

1. Încercările selecționarului unic trebuiau să aibă și o solidă bază consultativă cu antrenorii echipelor de divizia A — mă refer mai ales la selecție — antrenorii fiind singurii care cunosc în a-

mănunt starea, forma jucătorilor selecționabili. 2. „Liniei” îi adaug o realitate acoperire care mă scutește de surprize neplăcute. Aplic unele din ideile selecționarului, adaptându-

le la posibilitățile concrete din echipă. Un exemplu: Kiss, fundașul meu ofensiv, uită adeseori de apărare și mă lasă „descoperit” în fața porții, motiv pentru care i-am stabilit anumite restricții.

CONSTANTIN CERNĂIANU — Petrolul

1. Din cauza timpului prea scurt avut la dispoziție de selecționar unic, e greu de apreciat activitatea sa.

Consider însă că în această activitate selecționarul unic trebuie să țină seama de specificul, de posibilitățile actuale ale fotbalului nostru, de ideea generală de joc aplicată de echipele frunțate și în FUNCȚIE DE TOATE ACESTE să precizeze o concepție de joc pentru echipa națională. Sînt de acord să-și imprime, în această muncă, personalitatea, ideile sale, însă aceste idei nu trebuie să fie prea departe de realitățile fotbalului nostru.

În această privință cred că ar fi bună o colaborare mai strînsă cu antrenorii echipelor de club, pentru că, chiar dacă răspunderea este individuală, totuși munca trebuie să fie colectivă.

2. În mare măsură, la această întrebare am răspuns mai înainte. Adaug doar că am mari rezerve în privința apărării în linie, care a fost abandonată de mult de echipele străine și care nu este practică de nici una din formațiile noastre frunțate. Acoperirea, dublajul, trebuie să stea la baza sistemului defensiv.

NICOLAE SĂBĂSLĂU — „U” Cluj

1. Atîta timp cît întreaga activitate fotbalistică nu este pusă pe cele mai realiste baze, nu putem avea o echipă națională puternică și, deci, nici munca selecționarului unic nu poate da roadele dorite și așteptate. De aceea vreau să accentuez și cu acest prilej lipsa de răspundere a jucătorului, manifestă

în neîndeplinirea obligațiilor, dar și unora cocoloșită. Dan un exemplu în acest sens, poate exagerat, generația de „dispariți” ai lui Solomon de trei zile din mijlocul echipei noastre: dacă se îmbată un jucător, este schimbat responsabil restaurantului?

2. Rândamentul oricărui sistem de joc depinde de valoarea jucătorilor pe care-i ai. Uniformizarea nu poate aduce nimic bun. La echipa noastră sistemul adoptat de selecționarul unic se potrivește, dar rezultate, cred însă că la Dinamo, de pildă, nu ar da. De aceea selecționarul unic trebuie să aleagă din toate cluburile jucătorii care i se potrivește.

EUGEN MLADIN — F. C. Argeș

1. Față de situația actuală a fotbalului nostru, cred că de unul singur selecționarul unic nu poate realiza mare lucru. Mult mai indicată ar fi încredințarea pregătirii echipei naționale, unei comisii formată din trei oameni, care ar avea posibilitatea să urmărească îndeaproape pregătirea și evoluția jucătorilor ce ar urma să fie selecționați. În același timp, sarcinile lor ar putea fi împărțite, astfel încît munca depusă de ei să aibă un pronunțat caracter colectiv. Oricare ar fi situația, ei nu vor trebui să lucreze

izolat, ci să țină o permanentă legătură cu toți antrenorii echipelor divizionare.

2. Este un subiect care poate fi discutat mai pe larg. Sincer vorbind, eu și poate mulți alți antrenori nici acum nu cunosc perfect ideea de joc adoptată la echipa reprezentativă. Spun aceasta întrucît era cazul să ni se aducă și nouă la cunoștință ce idee de joc era preconizată la meciul cu selecționata Budapestei. Abia după joc ne-am dat seama că s-a încercat să se aplice ideea de apărare în linie.

TRAIAN IONESCU — Dinamo București

1. În răspunsul meu pornesc de la un fenomen constatat nu numai de mine și anume acela că selecționarul unic nu are delimitate atribuțiile sale, el confundînd sarcinile unei asemenea funcții cu prerogativele pe care trebuie să le aibă un conducător al fotbalului. Aceasta nu este permis, sau mai bine zis nu trebuie să fie permis. Nicăieri în lume selecționarul unic nu-și desfășoară activitatea în mod absolutist-individualist, după niște idei care doar se vor valorosi. Cu atît mai mult la noi, principii muncii colective și în fotbal, nu numai în celelalte domenii de activitate, trebuie să devină o realitate.

Selecționarul unic nu a încercat să-și realizeze sarcinile printr-un plan comun, stabilit de acord cu antrenorii din divizia națională, aceștia din urmă ajutîndu-l pe baza unor relații de subordonare-collaborare și nu și-a fixat un colectiv restrîns de antrenori, care să pună în practică măsurile „la zi”. În realitate, selecționarul

unic a ocolit un asemenea stil de muncă, din ambiția de a fi socotit și unic conducător al fotbalului nostru, ceea ce, o spun de-a dreptul, este incompatibil cu funcția sa actuală. Aș ridica și un alt aspect al problemei: la noi s-a dezbătut și hotărît înființarea funcției de selecționar unic într-o perioadă ca aceasta în care ne aflăm, cînd multe alte aspecte ale fotbalului românesc necesită rezolvarea cu prioritate. Cu alte cuvinte, nu s-a ținut seama de necesitățile stringente ale etapei în care se află fotbalul nostru de toate nivelele, inclusiv reprezentarea pe plan internațional. Greșeala, pentru că eu o socotesc ca atare, a fost majorată prin procedura alegerii selecționarului unic, nefiind respectat criteriul principal care s-o fundamentează: capacitatea. Prin ce se definește ea? Prin opinia unor scriitori și ziaristi sau prin realizările practice îndelungate, stabile și serioase, la care se adaugă cunoștințele teoretice profunde ale individului?

ȘTEFAN COIDUM Jiul

1. Nu pot da o părere precisă, cît mai conformă cu realitatea, despre activitatea selecționarului unic, pentru că activitatea lui este prea scurtă. Cred că are nevoie de ceva mai mult timp ca să lucreze pentru a putea să-i judecăm activitatea, deoarece despre echipele de club pe care le-a pregătit mai înfidelung nu se poate spune că jucasu prost. Și Universitatea Cluj și G.S.M.S. și Dinamo Bacău au fost laudate la vremea lor.

2. Sînt intrat tot de acord cu ideea lui de joc, mai puțin apărarea în linie pe care o consider anacronică pentru fotbalul din zilele noastre. Și eu sînt pentru un joc ofensiv, în viteză, cu participarea fundașilor laterali la atac — lucru care cred că se vede la Jiul — dar nu mă împac deloc cu cei patru apărători pe linie. De altfel, după părerea mea, un fotbal ofensiv se poate realiza și fără apărarea în linie. Eu, la Jiul, ținînd seama de calitățile jucătorilor și de temperamentul lor, nu pot aplica ideile preconizate de selecționarul unic. De pildă, la Budapesta, el i-a dat lui Libardi sarcina să-l țină pe Albert. Era de așteptat ca acest rol să nu poată fi dus la bun sfîrșit de jucătorul meu. Și aceasta pentru că Libardi are predilecție spre atac. De altfel, la Jiul el are sarcinile unui mijloc ofensiv. Aceste sarcini le va avea și de aici înainte.

SILVIU PLOȘTEANU Steagul roșu

1. La prima întrebare nu răspund pentru că n-am fost consultat nici cînd a fost numit.

2. Nu cunosc concepțiile antrenorului Teacă.

TIBERIU BONE A.S.A. Tg. Mureș

1. Cred că în munca sa selecționarul unic trebuia să se consulte cu antrenorii tuturor echipelor noastre divizionare A. Nu se putea să nu fi primit măcar cîteva sugestii bune.

Față de încercările sale de construire a unei echipe naționale, consider că nestabilizarea asupra unui „schelet” și îngrădirea flutuației de jucători în cele trei meciuri internaționale (de la Berlin, București și Budapesta) a fost o greșeală.

2. La echipa mea și eu caut să joc colectiv-constructiv-eficient...

Răspunsurile antrenorilor din Divizia Națională A la ancheta de mai sus, întreprinsă de revista noastră, confirmă, fără drept de apel, necesitatea, în interesul fotbalului și al echipelor naționale, ca între selecționarul unic și antrenorii cluburilor să existe O LEGĂTURĂ STRINSĂ ȘI O COLABORARE SINCERĂ. De aceea, se impune ca Biroul federal să organizeze întâlniri periodice ale selecționarului unic

1. CE PĂRERE AVEȚI DESPRE ACTIVITATEA SELECȚIONERULUI UNIC ?

2. ÎN CE MĂSURĂ DORIȚI ȘI PUTEȚI SĂ APLICAȚI LA ECHEPELE DV. CONCEȚIA DE JOC PRECONIZATĂ PENTRU ECHEPELE REPREZENTATIVE ?

ROBERT COSMOC — „U” Craiova

1. Opiniile selecționarului unic le cunosc doar din auzite întrucît, deși fac parte din Colegiul Central de Antrenori, nu ne-au fost aduse la cunoștință într-un cadru organizat. Am impresia că ceea ce urmărește el ca finalitate, în special realizarea unui fotbal spectaculos și eficient, practicat de jucători cu o mare capacitate fizică, constituie un fapt pozitiv. Nu știu însă care sînt etapele de realizare

ale proiectelor sale, cu ce mijloace și cu cine intenționează să le ducă la bun sfîrșit. Și acestea nu sînt aspecte de neglijat. De aceea consider că noi, antrenorii care lucrăm zi de zi cu jucătorii la cluburi, trebuie să fim consultați, pentru că fiecare echipă își are țelul său.

2. Fiind totuși subordonat campionatului, trebuie să rezolv treburile tactice ale echipei în funcție de lotul pe care-l am la tn-

demnă. Or, prin această primă, nu am un punct de contact cu selecționarul unic decît cerința unei foarte bune pregătiri fizice. Sistemul de joc și tactica de la meci la meci, rămîn atributul fiecărui antrenor de club. Cu atît mai mult cu cît consider că fotbalul de calitate se poate juca în orice sistem, dînd jucătorii au o bună și complexă pregătire tehnică, fizică și — de ce nu? — intelectuală

NICOLAE DUMITRESCU — U. T. A.

1. Activitatea selecționarului unic trebuie să fie bine definită, ca referindu-se în special la problemele de selecție și de pregătire a jucătorilor de vîrf pentru formarea echipelor reprezentative. În acest sens, el trebuie să urmărească pe toți jucătorii susceptibili de selecție, nu la trierul organizate, ci la lucrul în jocurile de campionat. Totodată, este necesară permanența lui colaborare cu colegiul central de antrenori, dar în special cu antrenorii de la cluburi, singurii care pot indica capacitatea și modul de pregătire a jucătorilor care ar urma să fie selecționați, în vederea unui randament maxim. Concepția de joc adoptată de selecționarul unic trebuie aprobată de Direcția tehnică a Federa-

ției (cea care organizează procesul de instruire), cu acceptarea acestei concepții de către antrenorii echipelor divizionare A. Concepția de joc să fie aleasă neapărat, ținîndu-se seama de caracteristicile și particularitățile jucătorilor noștri dar și de cerințele fotbalului de mare performanță. Izolarea selecționarului unic, față de cei mai sus menționați nu va putea da niciodată randament la nivelul echipei reprezentative.

2. În cadrul echipei U.T.A., vom aplica toate trăsăturile orientării de joc elaborate, cu condiția ca aceste trăsături să fie realizabile și să fim convinși în primul rînd noi antrenorii de valabilitatea acestor idei.

CORNEL DRĂGUȘIN — Progresul

1. Nu pot aprecia activitatea sa după un timp atît de scurt și, în plus, ținînd cont și de situația actuală a fotbalului nostru.

2. Cu generația actuală de jucători e foarte greu să încerci să le imprimi

lucruri care — deși, în realitate, sînt trăsături caracteristice ale fotbalului modern — par ideale. Această dificultate devine dublă dacă mă refer la lotul echipei noastre, Progresul.

In ce privește echipa sau echipele reprezentative și în special crearea unor condiții cît mai bune pentru o activitate cu rezultate, socotesc că acest lucru se poate realiza printr-o colaborare mai mare a selecționarului unic cu antrenorii cluburilor.

VALENTIN STĂNESCU — Rapid

1. Funcția de selecționar unic te investește, firește, cu multe răspunderi. Dar acest post nu vine, cred eu, în contradicție cu acele aspecte al muncii noastre cotidiene pe care lapidar le numim: COLABORARE, CONSULTARE. Pînă acum nu s-a întîmplat așa ceva. Nimeni nu m-a întrebant nimic despre jucătorii susceptibili de selecție, deși ar fi avut datoria s-o facă. La urma urmei cine poate ști cel mai bine în ce formă se află X sau Y, decît antrenorul echipei de club în care joacă cel chemat la lot?

Oricîtă putere de muncă ai avea, oricît de exigent ai fi, nu poți totuși să-ți formezi o părere certă pînă cînd nu filtrezi, la rîndul tău, alte opinii ale colegilor tăi. Eu nu zic să nu dovedești curaj în promovare, dar nici nu poți să neglijezi anumite valori existente, catapultînd în locul lor, în prima formație, niște jucători oarecari. Unii cu un stagiu abia de două luni în divizia A. Mai ales cînd cunoști și valoarea adversarului înfîlnit.

2. Nu știu încă și nu cunosc suficient de bine intențiile selecționarului unic privind noua sa concepție de joc pe care vrea s-o experimenteze la echipa națională. Pentru că, la drept vorbind, nimeni nu ne-a lămurit asupra acestei probleme. Dacă este vorba de linie, din capul locului afirm că, în ce ne privește, nu o vom pune în practică dintr-un motiv pe care o înuț să-l mai arăt: este clar că sistemul de joc ti-l alegi în funcție de posibilitățile și particularitățile jucătorilor pe care-i antrenezi. Or, ideea de joc a echipei Rapid aplicată de mai bine de trei ani s-a dovedit pentru noi cea mai viabilă și realistă. De altfel, după cîte știu și după cîte am văzut la a-vutea echipe mari din Europa și de pe continentul latino-american nimeni nu mai joacă în linie.

Vrem să experimentăm ceva? S-o facem cu echipa de tineret pe o perioadă mai îndelungată, pentru a avea posibilitatea să ne edificăm bine asupra a ceea ce vrem să ne însușim.

VIRGIL MĂRDĂRESCU — Farul

1. După părerea mea activitatea selecționarului unic nu are darul să mulțumească. O analiză completă, obiectivă, a tuturor direcțiilor muncii sale ar necesita un spațiu larg și în acest sens, intenționez să scriu detaliat cu un prilej apropiat. Sintetic, acum aș dori să precizez doar două dintre aspecte:

Primul: concepția de joc impusă „națională” de către selecționarul unic a fost nerealistă, pentru că nu s-a fundamentat pe a-

devăratul bagaj de cunoștințe și posibilități tehnico-tactice al jucătorilor. Fenomenul a avut loc ca urmare a unui stil de muncă individualist. Secundul: un aspect strîns legat de cel enunțat mai sus este acela că a lipsit total consultul cu noi, antrenorii jucătorilor chemați la loturi, asupra tuturor condițiilor în care se prezenta această din urmă la ora respectivă. Cine poate să-l edifice mai bine pe selecționarul unic

asupra potențialului exact al fotbalistilor selecționabili, dacă nu antrenorii acestora? 2. Nu voi opta niciodată decît pentru o manieră de joc proprie posibilităților fotbalistilor de care dispun, verificată îndelung în practică. Actualmente, echipa mea aplică marșaj strict la om, cu presing pe tot terenul și, chiar dacă asemenea manieră mai necesită unele perfecționări, eu o socotesc ideală pentru noi.

și ale directorului tehnic al F.R.F. cu antrenorii din Divizia A.

De asemenea, se dovedește absolut necesară CLARIFICAREA DIVERGENȚEI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONCEȚIA DE JOC, marea majoritate a antrenorilor noștri divizionari respingînd aplicarea apărării în linie adoptată de selecționarul unic pentru echipele naționale. O dezbateră a acestei probleme în cadrul Colegiului central de antrenori se impune, de asemenea.

DESPRE APLICAREA JUSTĂ A „LEGII AVANTAJULUI” ASIGURĂ CURSIVITATE, SPECTACULOZITATE ȘI ECHITATE ÎN JOC

În cadrul articolului 5 („Arbitrul”) din regulamentul jocului de fotbal se vorbește și despre legea avantajului atunci când se spune că arbitrul „se va abține de a penaliza în cazul când, făcând acest lucru, el crede că ar favoriza echipa care a comis greșeala”. După cum se vede, legea avantajului nu este o sancțiune sau o compensație, ci un instrument pe care regulamentul îl pune la dispoziția arbitrilor pentru menținerea echității și asigurarea continuității jocului.

Aplicarea corectă a legii avantajului este măsura de apreciere a capacității arbitrilor respectiv sau, cu alte cuvinte, face dovada măiestriei unui arbitru de modul cum știe să creeze pe teren spiritul de echitate atât de necesar în buna desfășurare a unui meci de fotbal.

Legea avantajului, care de fapt nu este o „lege” ci o emanație a regulilor de joc, a stat la baza întocmirii regulamentului chiar de la prima lui alcătuire. Ea are caracter general și se referă la toate regulile de joc, subordonate acestui principiu de echitate sportivă.

Trinând seamă că penalizarea aplicată de arbitru nu privește niciodată numai jucătorul care a comis infracțiunea ci se îndreaptă spre întreaga echipă din care face parte jucătorul respectiv, rezultă că sancțiunea aplicată are și caracter educativ și aceasta atât pentru jucătorii ambelor echipe, cât și pentru spectatorii din tribune. Deci nu este deloc indiferent modul în care un arbitru înțelege să aplice regulamentul. Principiul echității și spiritul regulilor de joc cer sancționarea neapărată a jucătorului vinovat.

În decursul celor 104 ani de când s-a întocmit primul regulament de fotbal, s-a dovedit că sunt frecvente cazurile când oprirea jocului pentru executarea unei sancțiuni, nu numai că nu constituie o pedeapsă pentru echipa vinovată ci, din contră, o avantajează. Această împrejurare a dat naștere legii avantajului — adică ori de câte ori un arbitru are convingerea că oprirea jocului ar avantaja echipa infractoare, el trebuie să se abțină de la penalizare, dând astfel cursivitate jocului.

F.I.F.A., pentru a veni în ajutorul arbitrilor, antrenorilor, jucătorilor și maselor de iubitori ai acestui sport, a

făcut unele precizări referitoare la punerea în practică a legii avantajului, dând o decizie care ar următorul cuprins: „Spiritul regulilor de joc este ca meciurile să se desfășoare cu cât mai puțină oprire posibil și, în acest scop, datorită arbitrilor este de a sancționa numai încălcările intenționate ale regulilor de joc”.

Fotbalul este un joc sportiv, dinamic, spectaculos, iar regulamentul este făcut tocmai în acest scop: să-i asigure continuitate, dinamism și spectaculozitate. Dacă arbitrul aplică regulamentul în mod mecanic, fluierând greșelile neînsemnate sau înodolnice, enervează pe jucători, le provoacă o proastă dispoziție și strică și plăcerea spectatorilor.

Dar legea avantajului nu se aplică mecanic: ea este un act gândit al arbitrilor. Cum? O vom ilustra cu două exemple:

1 Un atacant se apropie cu mingea de poarta adversă. Portarul îi iese în cale, dar înainte de a ajunge la el, atacantul ridică mingea peste portar, în direcția porții goale. Un apărător, coechipier al portarului, se repede spre a opri mingea cu mâna, însă din mână sa mingea intră totuși în poartă. Este clar că apărătorul a săvârșit o infracțiune: jucind mingea cu mâna în suprafața de pedeapsă, echipa ar trebui sancționată cu o lovitură de pedeapsă. Dar, în această situație, arbitrul nu va acorda lovitură de pedeapsă, ci golul marcat, aplicând legea avantajului, deoarece — deși echipa aflată în apărare a comis o infracțiune — mingea a intrat în poarta acestora.

Dacă arbitrul ar acorda lovitură de pedeapsă ar însemna că favorizează echipa infractoare: portarul ar putea să apere nealtnușul sau lovitură să fie ratată de jucătorul care o execută. Și astfel s-ar infringe principiul echității depline pe care conducătorul jocului este obligat să-l asigure în tot timpul desfășurării unei partide. În cazul în care conducătorul jocului nu ar acorda gol ci lovitură de pedeapsă, ar aplica mecanic textul și ar contraveni spiritului regulilor de joc. Ar da astfel dovadă de necunoaștere a fotbalului.

2 Fundașul încearcă să deposedeze de mingea pe un înaintaș; ambii atunează, dar atacantul mai are timp să paseze mingea unui coechipier, care pornește cu ea spre poartă. În aceeași clipă fundașul care este la pământ lovește brutal cu piciorul, intenționat, pe înaintașul care, de asemenea, se află căzut. În timpul acesta, celălalt înaintaș se apropie de poartă și înscrie. Arbitrul a văzut bine lovitură brutală, intenționată, săvârșită de fundaș, totuși nu a oprit jocul. Așteptat ca acțiunea să se termine, a acordat punctul înscris, iar pe urmă a eliminat fundașul care a comis actul de brutalitate. Procedând astfel, arbitrul a făcut o justă aplicare a legii avantajului. Dacă arbitrul, în clipa în care fundașul l-a lovit pe înaintaș, ar fi oprit jocul și ar fi dictat lovitură liberă, poate nu se înscria golul și, în felul acesta, echipa aflată în apărare ar fi fost avantajată.

În consecință, chiar și în cazul unei încălcări voite, vădit intenționate și clare a regulamentului, jocul nu trebuie întrerupt pentru a se executa o lovitură liberă sau o lovitură de pedeapsă decât atunci când oprirea jocului nu ar însemna un avantaj pentru echipa infractoare.

În încheiere mai trebuie arătat un fapt. Sînt arbitri care după ce acordă avantaj — revin și fluiera infracțiunea săvârșită asupra celui avantajat dacă în fața ce urmează imediat echipa ce a beneficiat de legea avantajului pierde mingea. Faptul constituie o gravă eroare de arbitraj pentru că, procedîndu-se astfel, echipa respectivă este de două ori avantajată. Asupra unui avantaj acordat, arbitrul nu mai poate reveni. De aceea arbitrilor li se cere o cunoaștere temernică a fotbalului și a regulamentului de joc, ca și multă discernămint în aplicarea legii avantajului. Măiestria unui arbitru în conducerea meciurilor de fotbal se vede din modul cum știe să aplice această „lege” necrisă.

prof. ILE DRĂGHICI
arbitru de fotbal

PENTRU DRIBLING OPORTUN ȘI EFICACE

Conducătorul marelui echipe a Austriei dintre cele două războaie mondiale, Hugo Meisl, avea obiceiul să spună că „driblingul în fotbal este ceea ce este sarea în bucate”. În acest domeniu echipele continentului european au întrecut pe „maestrii” lor britanici încă de pe atunci, ceea ce a și stîrnit invidia tehnicienilor insulari. Deși echipele britanice dispun acum de dribleri remarcabili, ca urmare a unui accent pus pe rafinamentul tehnic în antrenament, jocul echipelor insulare pare totuși încă destul de simplist în comparație cu cele mai bune echipe de pe continent. Se pare că greaua moștenire a stilului „kick and rush” mai apasă fotbalul englez, iar dorința de a ajunge cu cit mai puține pase la poartă frânează intructivă dezvoltarea tehnicilor individuale la fotbalștii englezi. Căci, și în fotbal, nu întotdeauna drumul drept este și cel mai scurt, iar driblingul este un procedeu tehnic care descurcă fazele — frecvent — nu se pot rezolva cu o simplă pasă. Lucrul acesta l-au înțeles destul dintre antrenorii englezi și de aceea echipe ca Chelsea, Manchester United, Tottenham și altele își instruiseră sportivii după metode care în măsură importantă au fost inspirate de echipele de pe continent. Urmările s-au văzut la C.M. din 1966. Jucători ca Bobby Charlton, Greaves sau Allan Ball nu au fost cu nimic mai prejos de colegii lor continentali, renumiți tehnicieni ca Albert, Rivera, Eusebio, Iakimov sau Torres. Dimpotrivă.

Și la noi a existat o perioadă când, din dorința de a accentua avantajele execuțiilor colective s-a neglijat intructivă cultivarea exercițiilor individuale. Desigur, oricînd o pasă este mai avantajoasă decît un dribling, dar numai atunci cînd este realizabilă în condiții optime. Or, în joc, există multe faze cînd pen-tru a putea pasa, trebuie mai întîi descurcâtă situația cu ajutorul unor driblinguri și fente, iar în momentele decisive de multe ori finalizarea nu devine posibilă decît printr-o străpungere individuală a apărărilor adverse. A lua răspunderi la momentul oportun

și a lua acțiunea pe cont propriu sînt virtuți ale jucătorului matur, bun tehnician și bine orientat tactic. A fugi de răspundere pasînd mingea în astfel de situații înseamnă a nu dovedi spirit colectiv și este de-a dreptul dezavantajos pentru interesele echipei.

A dribla cu iscusință este o problemă de tehnică individuală. Buni tehnicieni sînt totodată și buni dribleri. La noi există o tradiție de tehnicitate ilustrată de un cortegiu de jucători valoroși care au adus contribuții hotărîtoare la succesele echipelor în care au jucat. În generațiile dinainte de război s-au remarcat în acest domeniu fotbalștii ca Chioac, Subășeanu, Bindea, I. Bogdan, Marian etc. După război am avut fini dribleri în persoana unor jucători ca Ozon, Petchovschii, Fablan, Moldoveanu, Zavoda I, iar în prezent driblingurile lui Dobrin sau ale lui Dumitriu II fac delicioși spectatorilor. Nu sînt puțini copiii care își încep evoluțiile lor cu mingea tocmai din dorința de a imita procedeele de înselare a adversarului văzute la „idolii” lor de pe stadioane.

Driblingul fiind deosebit de spectaculos constituie o excelentă propagandă pentru fotbal, bineînțeles dacă nu se abuzează de acest procedeu. Destul de mulți jucători din divizia A nu sînt în stare să treacă de un adversar prin dribling, fiind obligați să paseze de multe ori în situații neindicte pentru această execuție. Să nu numim decît pe cițiva: Dragomir, Badea, Jamaischi. Alții nu știu să dribleze decît lansați în viteză (ca Pircălab, Codreanu etc.).

Sistem de păcere că în interesul dezvoltării jocului, este bine să se încurajeze tendințele unor jucători buni tehnicieni de a realiza fazele de joc în care pasa nu este soluția cea mai avantajoasă — prin dribling.

Fără a înceta să combatem jocul individualist în modul cel mai energic, credem că ar fi util ca antrenorii să accentueze în pregătirea tehnică a jucătorilor însușirea și perfecționarea unor procedee de a dribla și a fenta, cu atât mai mult cu cît jocul unui număr destul de mare de fotbalștii din echipe frunțase

trădează lacune serioase în executarea driblingurilor celor mai simple, diminuînd eficacitatea jocului. Aspectul unor partide de campionat, cu aglomerări nedorite de jucători în jurul balonului și cu eficacitatea relativ scăzută, se datorează în bună măsură deficiențelor tehnice ale jucătorilor în a se „descurca” cu mingea, în a dribla oportun și cu succes.

În legătură cu această problemă depingem lipsa unor articole în presa și literatura de specialitate consacrate driblingului și fentei. Ar fi poate necesar ca editura de cărți sportive să procedea la redactarea unei broșuri în care execuțiile unor jucători ca Bindea, I. Bogdan, Ozon, Petchovschii, Filoti, Dridea I, Dumitriu II, Ion Ionescu etc. să fie popularizate prin cîntecuri și prezentate ca metode de însușire a acestor execuții pentru uzul tinerei generații.

De altfel experiența dovedește că pentru a dribla cu eficacitate, jucătorul nu trebuie să cunoască prea multe procedee, dar pe cele aplicate să le execute foarte rapid și cu mare precizie. Excelentul Garrincha folosea un singur procedeu, dar cu o spontaneitate atât de derutantă încît nu l-a rezistat nici un apărător în vremurile sale de glorie.

Importanța driblingului și fentei pare să fie în creștere în jocul modern. Străpungerea dispozitivelor aglomerate de apărare nu se poate efectua de multe ori numai prin pase și necesită manevre individuale și colective de infiltrare, ceea ce nu poate reuși fără un dribling bun. Dar și în cîmp menținerea stăpînirii mingii pînă la realizarea obiectivului tactic urmărit cere posedarea unei tehnici perfecționate de protecție și de conducere a balonului, în condițiile de opoziție a adversarului. Mai ales tactica temporizării jocului (în modă în prezent) cere aplicarea unor procedee rafinate de a dribla și a fenta.

În aceste condiții, perfecționarea unui număr cît mai mare de jucători în arta driblingului și în cea a fentei este un imperativ al zilelor noastre.

prof. TUDOR VASILE

U.T.A. -
F.C. ARGES
0-0

Timp trumos; teren bun.
U.T.A.: Gornea 7 — Birău 7, Bacoș 7, Lereter 8, Czako II 7 — Petescu 8, Axente 7 — Pop 5 (min. 71: Dumitrescu 7), Domide 7, Schiopu 8, Chivu 7.
F.C. ARGES: Coman 10 — I. Popescu 8, Barbu 9, I. Stelian 9, Ivan 7 — Prepurgel 7, Olteanu 7 — C. Radu 5 (min. 77: Nuțu 6), Kraus 7, Dobrin 7, Jercan 5.
ARBITRU: Radu Buzdun (București) 9.

Apărarea piteșteană la înălțime

Din primul pînă în ultimul minut de joc, gazdele au atacat dezlănțuit, astfel că jocul s-a desfășurat într-un singur sens: către buturile apărare de Coman, solicitat în acest meci cit în zece. De fiecare dată însă, atât el cit și cei doi adevărați stîlpi ai apărării, Barbu și Ilie Stelian, au reușit să evite înscrierea golului. Pentru a enumera extrem de multe cazuri ratate de înaintași localnici ar însemna să irosim tot spațiul ce-l avem la dispoziție. Preferăm să arătăm că Pop, Schiopu, Domide și Chivu au avut fiecare posibilitatea să înscrie de mai multe ori. Amintind și tirul dezlănțuit al mijlocașilor Axente și în special al lui Petescu precum și ofensiva fundașilor Birău și Czako. avem imaginea presiunii exercitate la poarta echipei F. C. Arges. Și în acest meci jucătorii U.T.A.-ei au jucat bine, dar le reamintim că fotbalul se joacă întotdeauna pe goluri.

JIUL -
STEAUA
1-1(0-1)

Au marcat: Voinea (min. 32) și Libardi (min. 59).
JIUL: Zamfir 8 — Talpai 7, Georgevici 7, Pop 5, Mihai 6 — Stocker 7, Sandu 7 — Achim 7, Ionescu 8 (min. 55: Covaci 8), Libardi 8, Peronescu 7.
STEAUA: Suciu 8 — Sătmăreanu 8, Hălmăgeanu 7, Dumitru Nicolae 7, Vigu 5 — D. Popescu 7, Negrea 6 — Sorin Avram 7, Constantin 7, Soo 6, Voinea 8.
ARBITRU: Zaharia Drăghici (Constanța) 9.

Steaua a mai trecut un obstacol

Partida începe molcom, Jiul acționează ceva mai precis. Achim pierde însă o ocazie excelentă (min. 5). Trei minute mai tîrziu Libardi intră în acțiune și trimite o pasă excelentă aceluiași Achim dar acesta luftează iar Peronescu, la care ajunsesse balonul, e deposedat de Dumitru Nicolae în ultima clipă. Un timp, jocul se mută la mijlocul terenului, dar tot Jiul are zvicniri; în min. 28 Suciu plonjează la picioarele lui Achim, apoi D. Nicolae respinge un șut al lui Ionescu. Abia de acum încolo începe să se vadă Steaua, care-și menaja forțele. În min. 31, Constantin, servit de Soo, are o bună ocazie de gol. Șutul se deschide în min. 32 în urma unei greșeli a apărării Jiului, Profită Constantin. El centrează la Voinea, care înscrie. Imediat, militarii au o nouă ocazie dar Voinea nu ajunge balonul. După pauza Jiul atacă dezlănțuit. Pentru a-și crea clipe de răgaz, apărarea Stelei aruncă mereu mingile în corner dar bucură pe care, în min. 59, Libardi o realizează.

RAPID -
DINAMO Bac.
3-0(0-0)

Au marcat: Ion Ionescu (min. 53), Dumitriu II (min. 60) și Jamaischi (min. 87).
RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 8, Motroc 7, Dan 8, Greavu 6 — Dinu 7, Jamaischi 6 — Năsturescu 8, Dumitriu II 6, Ionescu 8, Codreanu 6.
DINAMO: Ghiță 8 — Kiss 8, Nunweiler IV 8, Vătafu 7, Maghiar 6 — Panail 5, Nedelcu 8 — Ene II 5 (min. 55: Ene Daniel 6), Dembrowschi 6, Ruguibe 6, Comănescu 5.
ARBITRU: Petre Sotir (Mediaș) 9.

Prima victorie pe teren propriu

Giuleștenii au spart gheața cîștigînd acasă ambele puncte. Băcăuanii au început dezinvolt partida, dar treptat — treptat s-au stîns totmai acolo unde trebuiau să accelereze: în apropierea careului advers. Prima repriză anostă; șuturi slabe pe poartă și în afara ei, intreruperi nedorite datorită unor infracțiuni mai mult sau mai puțin intenționate. Repriza a doua aduce pe teren un alt Rapid. Feroviarii joacă mai grupat, pasele au mai multă adresă. Năsturescu, în formă bună, „trage” echipa după el. Numai intervențiile sigure ale lui Nunweiler IV, Kiss, Nedelcu, Maghiar și ale portarului Ghiță întirzie deschiderea scorului. Pînă în minutul 53 cînd Ionescu „perforează” poarta, avîndu-l coautor pe Dan. Celelalte două goluri au fost realizate de Jamaischi printr-un volă necrutat de la 18 metri, în urma unei pase excelente primite de la Ionescu, și de Dumitriu II după trei pase, pe cit de simple, pe atît de derutante.

PETROLUL -
A.S.A. Tg.M.
1-1(0-1)

Au marcat: Dragomir II (min. 28) pentru A.S.A. și Dincuță (min. 46) pentru Petrolul.
PETROLUL: M. Ionescu 7 — Pal 7, N. Ionescu 7, Florea 6, Mocanu 8 — Dincuță 7, Dragomir 6 — Opreșan 7, Dridea I 6, Grozea 5, Badea 5 (min. 67: Moldoveanu 4).
A.S.A.: Bai 10 (min. 46: Solyom 8) — Timpănaru 7, Balas 9, Toth 8, Czako 7 — Dodu 6 (min. 74: Ferencz), Siko 6 — Dragomir II 7, Raksi 7, Ciutac 5, Dumitriu III 7.
ARBITRU: E. Martin (București) 9.

Petrolul — record mana ratărilor

Prima repriză a avut alura unei „miute” în care aproape toți fotbalștii ploieșteni au „exersat” șutul la poartă. Tabela de marcaj a rămas însă albă pentru două motive: 1. petrolștii au șutat nemaipomenit de imprecis; 2. apărarea oaspeților, în frunte cu Bai (exceptional), s-a apărat eroic. Notăm fazele iminente de gol — cu autorii ratărilor — la poarta lui Bai: min. 5 — Grozea, min. 15 — Dridea, min. 21 — Grozea, min. 30 — Dragomir, min. 33 — Mocanu, min. 35 — Opreșan, min. 36 — Dincuță și Grozea, min. 33 — Dridea. În această repriză, o demarare a lui Ciutac (A.S.A.), urmată de o centrare înapoi, este fructificată de extremul Dragomir în min. 28 (0-1). După pauză, un șut al lui Dincuță aduce în min. 46 egalarea. În continuare, presiunea haotică a gazdelor este contracarată cu luciditate de oaspeți. De remarcat faptul că în min. 78 Grozea a ratat un penalti!

FARUL -
DINAMO Buc.
4-0(2-0)

Au marcat: Kallo (min. 11, 21, 61) și Iancu (min. 65).
FARUL: Manciu 7 — Pleșa 6, Tilvescu 8, Mares 7, Dumbravă 6 — Antonescu 8, Koszka 8 — Zamfir 7, Tufan 8, Iancu 8, Kallo 9.
DINAMO: Niculescu 4 (min. 28: Datcu 7) — Pîrvu 4, Nunweiler III 5 (min. 28: Boc 5), Dinu 7, Stoenscu 6 — Gbergheli 5, Nunweiler VI 5, Oct. Popescu 7 — Pircălab 5, Dumitrache 5, Lucescu 6.
ARBITRU: A. Pop (Oradea) 8.

Scor neașteptat de sever

Meciul a debutat sub auspicii favorabile fotbalistilor bucureșteni care de patru ori în primele 10 minute au avut prilejul de a deschide scorul prin Pircălab (min. 5), Oct. Popescu (min. 7), Stoenscu (min. 8) și Radu Nunweiler (min. 10 — șut senzational de la 30 de metri în bara transversală). Și cu aceasta, s-a risipit, parca, toată forța de joc a echipei Dinamo. După ce înscrie primul gol prin Kollo, Farul atacă continuu, pe toată suprafața terenului, reușind să mențină la permanentă inițiativa. Schimbările efectuate în echipă după primirea golului al doilea nu aduc în jocul bucureștenilor ceea ce așteptau antrenorii lor. Farul are prilejul să facă „3-0” încă din min. 33, dar Dinu rezolvă situația. După pauză, constantenii măresc presiunea și Dinamo e nevoit doar să se apere. Tabela de marcaj se mai modifică de două ori, înregistrînd un scor neașteptat de sever pentru bucureșteni.

R A D I O G R A F I A 9-a

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

5 GOLURI: Voinea (Steaua), Adam („U” Cluj), Kalló (Farul).

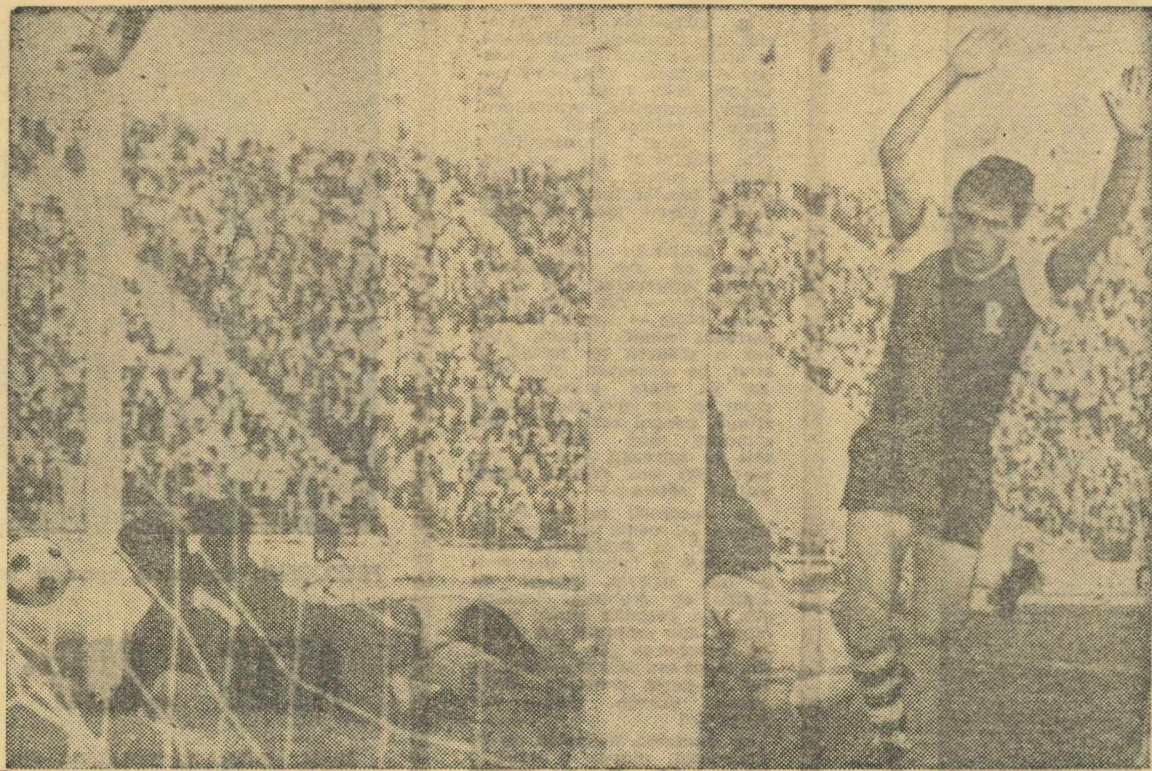
4 GOLURI: Soó (Steaua), Iancu (Farul), Dembroschi (Dinamo Bacău), Pavlovici (A.S.A.), Libardi (Jiul), Tarălungă (Progresul).

3 GOLURI: Oblemenco, Cîrciumărescu, Sfirlogea („U” Craiova), Czako (A.S.A.), Dumitriu II (Rapid), Dridea I (Petrolul), Nuțu (F.C. Argeș), Pescaru (St. roșu).

2 GOLURI: Kraus (F.C. Argeș), D. Ene, Nedelcu, Ruguibei (Dinamo Bacău), Naghi, Dumitrache (Dinamo București), Lungu (A.S.A.), Domide, Schiopu, Chivu (U.T.A.), Anca („U” Cluj), Grozea, Dincuță (Petrolul), Negrea, Tătaru II, Vigu (Steaua), Georgescu (Progresul), Ionescu (Rapid).

1 GOL: Jercan, Dobrin, Ionijă, Turcan, Ilie Stelian (F.C. Argeș), V. Ionescu (Jiul), Gane, Goran, Györfi (St. roșu), Oprea, Barbu, Angelescu, Ivansuc, Cîmpeanu („U” Cluj), Tilvescu, Unguroiu, Tufan, Zamfir (Farul), Mihăilescu, Deselnicu („U” Craiova), Maghiar, Panait (Dinamo Bacău), Oprisan, Roman (Petrolul), Haidu, O. Popescu (Dinamo București), Neagu, Dinu, Jamschi (Rapid), Dumitriu III, Raksi, Dragomir (A.S.A.), Dumitrescu, Mețcas (U.T.A.), Mateianu, Matei, Stoicescu (Progresul), Constantin (Steaua).

AUTOGOL: Bitlan („U” Craiova) pt. Dinamo București, Lupescu (Rapid) pt. Steaua, Bacoș (U.T.A.) pt. Petrolul, Peteanu (Progresul) pt. Dinamo Bacău.

ETAPA A X-a la 22 octombrie

București: DINAMO—JIUL
Petroșeni.
Tg. Mureș: A.S.A. — Di-
NAMO Bacău
Brașov: STEAGUL ROȘU —
PROGRESUL București
Constanța: FARUL — UNI-
VERSITATEA Craiova
Ploiești: PETROLUL—RA-
PID București
București: STEAUA —
F. C. ARGEȘ Pitești
Cluj: UNIVERSITATEA —
U. T. Arad.

În a doua parte a meciului cu Di-
namo Bacău, rapidiștii au forțat
jocul și au deschis scorul. Autorul
primului gol, Ion Ionescu, pe care-l
vedem în fotografia alăturată, își
manifestă bucuria

Foto: AL. BABIC

O PROBLEMĂ DE ARBITRAJ

Spectatorii și telespectatorii meciului Progresul—„U” Cluj au reținut, desigur, că la începutul primei reprize, prin min. 6, portarul Mindru a fost sancționat — după o degajare — cu o lovitură liberă indirectă acordată în careu, decizie împotriva căreia portarul bucureștean — de felul lui calm și disciplinat — a protestat îndelung. Acest mic incident a avut însă, o urmare la pauză, în cabina arbitrilor bulgar Al. Sterev, unde aproape tot timpul de odihnă a fost consumat cu explicații, Mindru, venit special pentru aceasta la arbitru, a susținut că nu făcuse mai mult de patru pași când a degajat și că, deci, nu trebuia pedepsit. În replică, arbitrul bulgar i-a spus că nu pentru asta a acordat lovitura liberă indirectă, ci pentru că după ce a lăsat mingea la pământ și a condus-o cu piciorul cițiva metri, a luat-o din nou în mîini și a degajat-o, lucru care nu este îngăduit de ultimele interpretări ale forului internațional. Dacă însă, Mindru ar fi degajat, după conducere, cu piciorul, el n-ar fi fost sancționat. Mărturisind că n-a cunoscut acest lucru, Mindru și-a cerut scuze pentru că a protestat.

Această discuție a dus la concluzia că există confuzie în ce privește precizările și interpretările pe marginea articolului de regulament referitor la jocul portarului. Se pare că textul modificat de „International Board” nu este bine înțeles, că și-au făcut loc unele interpretări eronate, că altele nu sînt cunoscute, că — de pildă — aceea de mai sus. De aceea considerăm că Colegiul central de arbitri trebuie să revadă textul oficial al articolului XII, al precizărilor — așa cum au fost redactate ultima oară — precum și interpretările date, și să publice o precizare care să risipească orice confuzie.

Au marcat: Tarălungă (min. 8), Stoicescu (min. 57), Ivansuc (min. 64) și Cîmpeanu (min. 81).

PROGRESUL: Mindru 6 — V. Popescu 5, Măndoiu 7, Peteanu 6, Colceriu 5 — Neacșu 6, Al. Constantinescu 5 — Oaidă 5, Mateianu 4 (min. 51; Matei 6), Stoicescu 6, Tarălungă 7.

„U” CLUJ: Ringheanu 5 — Codrea 6, Crețu 6, Anca 6, Cîmpeanu 6 — Neșu 6, Angelescu 5 — Ivansuc 6 (min. 65; Musteștea 6), Szabo 5, Adam 7, Coman 7.

ARBITRU: Al. Sterev (Bulgaria) 6.

Un „nul” echitabil

Așa cum a început meciul, se părea că Progresul nu numai că va câștiga, dar va și face un joc mai bun decît joi, mai ales că studenții clujeni (lipsiți de Fexa și Solomon) se regăseau cu greu. În min. 8 scorul devenise favorabil bucureștenilor (1-0), după o fază clasică (din păcate dintre puținele oferișty de fotbal direct (pase dintr-o bucată, Tarălungă — Oaidă — Tarălungă — Stoicescu — Tarălungă, cu pătrundere, dribling și șut). Treptat însă, bucureștenii au „stîns motoarele” și clujenii au preluat inițiativa, organizîndu-și mai bine jocul și construind acțiuni mai eficiente. Ei nu au cedat lupta nici după ce Stoicescu a creat scorul la 2-0 și în final au avut satisfacția să obțină, prin Ivansuc și Cîmpeanu, un „draw” pe care-l meritau. Jocul oferit de ambele echipe nu a satisfăcut însă.

A marcat: Sfirlogea (min. 90).

UNIVERSITATEA: Pîlcă 6 — Mihăilescu 5, Bitlan 5, Marin Marcel 7, Deliu 7 — Strimbeanu 4, Ivan 6 — Niță 4 (min. 62; M. Popescu 4), Deselnicu 5, Sfirlogea 7, Cîrciumărescu 4.

STEAGUL ROȘU: Adamache 9 — Ivănescu 7, Jenei 7, Roma 5, Campo 6 — Alecu 4, Iordache 4 — Necula 5, Gane 5 (min. 46; Ionijă 5), Goran 6, Rusu 6.

ARBITRU: Aurel Pop (Cluj) 7.

Un gol în minutul 90 și alții...

În dorința de a se apăra „cu ghiarele și cu dinții”, stegarii brașoveni au amalgamat de asemenea manieră echipa pe parcursul meciului (după 10 minute Necula, de pe dreapta, schimbă cu Rusu inițial aflat pe post de extremă stînga, apoi la mijlocul primei reprize Rusu devine fundaș în locul lui Campo, iar Iordache este scos în față, Gane luîndu-l locul în linia mediană!) încît nici jucătorii nu mai știau precis ce sarcini au în teren în afara scoaterii mingii din propriul careu... Iar craiovenii, lipsiți chiar și de elanul și forța lor ofensivă, obișnuite pe teren propriu, s-au chinat tot meciul să-l îngenunche cu orice mijloace (inclusiv faulturile care l-au scos de pe teren pe Iordache în min. 65 și l-au accidentat pe Gane, Necula și Jenei). A rezultat un meci haotic, cu multe greșeli tehnice, egale doar de numeroasele ciocniri în afara literel reglamentului cu trageri de timp ale oaspeților. Iar golul inseris de Sfirlogea, cu capul, a încununat în min. 90 ultima din neamăratele dar stereotipele centrări „plouate” în careul stegarilor.

STEAUA, ÎN „SERIE BUNĂ”, ȘAPTE MECIURI FĂRĂ ÎNFRÎNGERE

Steaua a trecut, așadar, cu bine veritabilele „furei caudine” pe care le-au constituit pentru ea cele două deplasări consecutive de la Constanța și Petroșeni. Confirmîndu-și încă o dată maturitatea, echipa lui Constantin a făcut meci egal și cu Jiul, în această a noua etapă, realizînd cel de-al șaptelea meci consecutiv în care nu cunoaște înfrîngerea și ridicînd la 4 numărul punctelor realizate în deplasare. Cum militarii nu le mai rămîne de făcut decît o singură deplasare, la Cluj, pînă la sfîrșitul turului, șansele lor la obținerea titlului de toamnă au crescut considerabil. Mai ales că cele 17 goluri înscrise pînă acum de Steaua situează atacul acestei echipe net pe primul loc în clasamentul eficacității actualului campionat. Nu-i mai puțin adevărat însă că în comportarea liderului a apărut în ultimele două etape și un element nou, de astă dată mai puțin pozitiv: a primit 5 goluri, adică mai mult decît în toate cele 7 jocuri anterioare, printre care figurau și două înfrîngeri! Să fie vorba de o oboseală a liniei de fund stealiste, care a ajuns să plătească tributul celor 5 meciuri încheiate fără a primi gol? Este o posibilitate... Dar să nu uităm că cele 4 goluri primite la Constanța vin din partea unui atac care și-a confirmat verva și în fața lui Dinamo București.

Și fiindcă a venit vorba despre acest meci, să subliniem scorul cu care au cedat dinamoviștii în fața unei echipe care, de ani de zile, le era „clientă”. Apărarea lui Nunweller III a cunoscut pe litoral o adevărată prăbușire, primind 4 goluri după ce în 6 meciuri primise doar 5! Această a treia înfrîngere consecutivă a lui Dinamo București atrage atenția în mod

deosebit asupra ineficienței atacului care n-a fost capabil să înscrie măcar un gol în trei etape la rînd!

Acest campionat se dispută sub semnul unei creșteri a procentajului de puncte realizate în deplasare, în comparație cu alți ani. Rapid, de exemplu, care a obținut duminică... prima sa victorie la București, conduce în clasamentul realizărilor pe teren străin, feroviarilor obținînd 5 puncte la Arad, Cluj și Tg. Mureș! Ei n-au cunoscut înfrîngerea în deplasare și a această performanță ne face să așteptăm cu și mai mult interes confruntarea lor de peste câteva zile, de la Ploiești, unde vor întîlni în Petrolul una dintre echipele cele mai „atînse” de schimbarea de aspect în ceea ce privește realizările de puncte pe teren propriu. Scăderea forței de joc a băieților lui Ilie Oană pe terenul din Ploiești s-a văzut și în această duminică, în care au pierdut un punct în fața unei echipe care se anunța victimă aproape sigură.

Dar, începusem să vorbim despre realizările în deplasare. Nu putem omite pe F.C. Argeș, cu 5 puncte, pe „U” Cluj și pe Farul, cu cîte 4. Singurele echipe care n-au venit încă cu puncte din deplasare sînt Dinamo Bacău, Petrolul și Progresul, situația fiind mai gravă la băcăuani care nici măcar n-au marcat vreun gol pe teren străin.

Singurele formații care și-au păstrat neștirbit bagajul de puncte prezumtiv din partidele acasă sînt Universitatea Craiova și Dinamo Bacău, care au realizat cîte 10 puncte. Craiovenii însă au reușit să-și salveze cu greu aureola, marcind duminică golul care le-a adus victoria de-abia în ultimul minut, minut acordat ca prelungire de către arbitru,

pentru recuperarea timpului irosit...

Ceea ce ni se pare însă îngrijorător este „marche-arrière”-ul calitativ pe care-l înregistrează campionatul diviziei A, după ce — cam de prin etapa a III-a sau a IV-a, semnele erau imbucurătoare. Meciuri slabe ca cele de duminică de la Craiova, din „deschiderea” eplajului din Capitală, de la Arad, de la Ploiești, adăugate evoluțiilor nesatisfăcătoare din etapa de joia trecută sînt de natură a pune din nou în discuție munca de instruire dusă de cluburi. Acum, în a doua jumătate a turului, nu mai pot fi invocate ca scuze nici argumentele începutului, nici lipsa de omogenizare a formațiilor, nici schimbările de antrenori.

Creдем că se simte nevoia unei intervenții hotărîte a direcției tehnice a F.R.F. care — fără a face imixțiuni nedorite în munca cluburilor — trebuie să urmărească mai atent și să îndrume mai îndepărtat procesul de pregătire a fotbalistilor trunțasi.

Ultimul paragraf al comentariului nostru îl consacram, cu plăcere de astă dată, arbitrajului pe care-l consemnăm ca bun. Din păcate, la meciul Progresul-Universitatea Cluj, un arbitru străin a făcut notă discordantă, comițînd o serie de greșeli, printre care și neacordarea unui gol valabil inseris de studenți. Pentru a vicia un rezultat, aveam și noi arbitrii noștri...

Radu URZICEANU

CLASAMENTUL NOTELOR MEDII

1. Farul Constanța 62,08
2. Dinamo Bacău 60,87
3. Steaua Buc. 60,28
4. U.T.A. 59,79
5. St. roșu Brașov 59,49
6. A.S.A. Tg. M. 57,88
7. „U” Cluj 57,07
8. Petrolul Ploiești 56,78
9. „U” Craiova 56,74
10. F.C. Argeș Pitești (un joc mai puțin) 54,54
11. Rapid Buc. 51,32 (un joc mai puțin)
12. Dinamo Buc. 50,34 (un joc mai puțin)
13. Progr. Buc. 50,27
14. Jiul Petroșeni 47,41 (un joc mai puțin)

CLASAMENTUL GENERAL

		ACASA	DEPLASARE
1. STEAUA	9 5 2 2 17-9 12	5 4 0 1 10-2 8	4 1 2 1 7-7 4
2. „U” Cluj	9 4 3 2 12-10 11	4 3 1 0 6-2 7	5 1 2 2 6-8 4
3. „U” Craiova	9 5 1 3 11-10 11	5 5 0 0 8-1 10	4 0 1 3 3-9 1
4. F. C. Argeș	8 4 2 2 10-5 10	3 2 1 0 6-0 5	5 2 1 2 4-5 5
5. Din. Bacău	9 5 0 4 13-17 10	5 5 0 0 13-5 10	4 0 4 0 12-0
6. Farul	9 3 3 3 13-11 9	4 2 2 0 10-5 6	5 1 1 3 3-6 3
7. U. T. A.	9 4 1 4 8-8 9	5 2 1 2 3-3 5	4 2 0 2 5-5 4
8. A.S.A.	9 3 3 3 12-13 9	5 2 2 1 7-5 6	4 1 1 2 5-8 3
9. Rapid	8 3 2 3 8-8 8	5 1 1 3 5-7 3	3 2 1 0 3-1 5
10. Petrolul	9 3 1 5 10-11 7	5 3 1 1 8-4 7	4 0 0 4 2-7 0
11. Dinamo Buc.	8 2 3 3 7-9 7	5 1 2 2 5-4 4	3 1 1 1 2-5 3
12. Progresul	9 2 3 4 9-13 7	6 2 3 1 8-6 7	3 0 0 3 1-7 0
13. Jiul	8 2 2 4 8-9 6	4 2 1 1 5-2 5	4 0 1 3 3-7 1
14. Steagul roșu	9 2 2 5 6-11 6	4 2 1 1 5-4 5	5 0 1 4 1-7 1

PLOIEȘTI. Deși jenat de Grozea, portarul Solyom reține balonul Foto: I. POPESCU

DINAMO BUCUREȘTI — O ECHIPĂ DESCUMĂNITĂ

În momentul actual, unul din semnele de întrebare pe care le ridică desfășurarea campionatului se referă la comportarea echipei Dinamo București, „team” cu neuitate valori și performanțe în cartea fotbalului nostru din ultimii ani. Fie-ne îngăduiți să amintim cititorilor, înainte de a ne opri asupra posibilităților ei relevate în partida de la Constanța, că în primele 5 etape ale ediției prezente, Dinamo București, fără a arăta potență sa maximă, nu a cunoscut totuși înfrângerea, obținând două victorii și trei meciuri egale. Evoluția sa părea în creștere accentuată, marcată mai cu seamă în etapa a cincea la Brașov, unde a realizat un meci bun. Și, deodată, căderea: 0-1 cu Steaua, 0-1 cu U.T.A. (după o comportare foarte slabă) și 0-4 duminică cu Farul. Almecușul acesta neașteptat, vertiginos, către o limită situată chiar sub linia mediocrității, este generat probabil de cauze interne, care scapă oamenilor din afara organismului echipei, determinante în exprimarea nesatisfăcătoare a cunoștințelor jucătorilor săi atunci când aceștia intră în teren. Pentru că altfel nu se explică de ce o echipă cu un Nuneviller III, Pircalab, Cherghele, Lucescu, Oct. Popescu, Dănuș, Nuneviller VI, Dumitrache, toți buni fotbalisti orice s-ar spune, „plutește” în teren parcă în necunoștință de cauza care a adus-o acolo.

Fenomenul cel mai interesant prezentat duminică la Constanța de Dinamo îl constituie ruptura bruscă între ceea ce a realizat în primele 10 minute și ceea ce a făcut, sau mai bine-zis nu a făcut, după aceea. Ea a început jocul cit se poate de bine, răspunzând temperamentoaselor atacuri ale constanțenilor (în trecut fie spus, aceștia alcătuiesc la ora actuală o admirabilă forță colectivă) cu contraacțiuni bine încheiate, dintre care cea din min. 10, încheiată cu un șut năpraznic al lui Radu Nuneviller, mingea lovind interiorul barei transversale și revenind în teren, a amuțit spectatori. Ceața din tribune s-a topit însă câteva secunde mai târziu, sub temperatura generată de golul-trăznit căzut din contraatacul lui Kalló. Nu întâmplător îl numim așa pentru că acest gol a avut realmente un efect dezastruos asupra fotbalistilor bucureșteni. Cu rare excepții, ei nu s-au mai putut regrupa, cu toții mișcându-se complet descumpanți, acoperiți și înghițiți mereu de valurile constanțene.

Așadar, din punctul de vedere al ansamblului evoluției sale, formația dinamovistă, remarcată altă dată prin realismul și sobrietatea jocului ei, și-a pierdut rapid busola și nu a mai regăsit-o pînă la sfîrșit. Nu-i mai puțin adevărat, însă, că la înregistrarea acestui eșec de proporții au contribuit și unii factori de „amănunț”: de pildă, dacă Niculescu ar fi stat cuminte în poartă la primele două goluri ale lui Kalló, gu-

turile erau parabile: dacă „zidul” ar fi fost bine alcătuit, mingea sutată de același Kalló (la golul al treilea) ar fi fost oprită înainte ca ea să se ducă în plasa. Mai trebuie adăugat aici (departe de gîndul nostru de a estompa în vreun fel valoarea jocului și performanței realizate de echipa lui Mărdărescu) că intervențiile „de început” ale lui Pleșa și Dumbravă asupra lui Lucescu și respectiv Pircalab n-au avut deloc harul blîndeții, oferindu-le acestora din urmă perspective nu prea îmbucurătoare. Spiritul de dreptate ne obliga, în același timp, de a sublinia că cele două aripi ale lui Dinamo au lăsat votul balta ca niște domnișoare, abandonarea luptei de către ei ieșind cu atât mai mult în evidență pe fondul exemplarului spirit de abnegație al lui Oct. Popescu, care, accidentat din non, a stat în teren scrișnind din dinși la fiecare efort și întrebînd, îndurerat, cîte minute i-au mai rămas de cliin.

Evident că dincolo de aceste criterii de judecată, mai mult sau mai puțin convingătoare, dar oricum reale, evoluția formației Dinamo i-a dezvăluit, într-un mod violent, slăbiciunile în toate sensurile. Criza în care se zbate este un adevărat trist. Imposibil însă ca jucătorii care compun echipa Dinamo, împreună cu antrenorii lor, să nu găsească mijloacele redresării rapide. Pentru aceasta e nevoie, fără îndoială, de o tratare bărbătească și lucidă a tuturor cauzelor de ordin interior care apasă asupra comportării generale a echipei.

Nicolae SOARE

Dispariția lui Pavlovici din formația mureșeană, în ultimele două etape, a născut cîteva „explicații-povești”, mai mult sau mai puțin fantaziste. Antrenorul Bone a ridicat însă la Ploiești „vălul misterului”: „Cu Pavlovici nu s-a întîmplat nimic extraordinar. Are o banală întindere musculară care-l face indisponibil. Atît!”

BADEA: „Ce e cu mine, ce s-a întîmplat? (Vorba cîntecului) Un an și jumătate — cit m-a ținut forma bună — nimeni nu m-a întrebat nimic. Acum, cînd am o scădere de formă, și cînd, pe deasupra, sînt mutat pe toate posturile — chiar și pe cel de extremă stîngă, pentru care n-am nici o înaltă calificare — toți se întrebă ce-i cu mine? Imi voi reveni. Aveți puțină răbdare!”

Jucătorii de la F. C. Argeș au venit la Arad direct de la Budapesta. Primul care a coborît din tren a fost Dobrin, ținînd în brațe un frumos... landou alb. S-a pregătit omul; peste cîteva zile așteaptă un copil. La întrebarea „Ce dorești să fie băiat sau fată?” — răspunsul a venit prompt: „Îndăjerit, numai... fotbal să joace!”

Înainte de meciul de la Constanța, cineva a adus o veste pentru Zamfir. Ținînd seama de conținutul ei, un „consiliu” restrîns, organizat ad-hoc, a hotărît să fie adusă la cunoștința antrenorului după meci. Și astfel, Zamfir a jucat tot timpul fîră să știe că între timp devenise... tatăl unei fetițe. La bucuria unei victorii splendide, i s-a adăugat, deci, una incomparabil mai mare. Felicitărilor primite din partea coechipierilor lui le urmează — din toată inima — și felicitările noastre.

CONFIDENȚE...

Cazul Martinovici continuă să formeze obiect de discuție. Ultima versiune care circula la Ploiești: fostul „nr. 7” al Jiului ar fi acceptat să joace în echipa minierilor dar numai cu cîteva condiții: antrenamentele să le facă la Craiova unde s-a albit și serviciul. Jiul să-l plătească scoaterea din producție și să trimită — ori de cîte ori are nevoie de el — o mașină să-l aducă. Numai atît?...

RAKSI (înainte de partida cu Petrolul): „La Pronosport, în dreptul meciului nostru, am mers cu „X” solist. Dacă-l aveam și pe Pavlovici, jucam „X, 2”.

După Casandra, și Ion Vasile și-a manifestat intenția de a părăsi echipa din Valea Jiului. Ce se întîmplă cu echipa din Ploiești?

Stefan Covaci: „Cel mai greu e să fii pe locu! Toate echipele vor să se mîndrească cu o victorie asupra liderului. Dacă ar fi mai bine să stai „la cutie” și după ultima etapă — hop pe primul loc!”

După meciul de la Ploiești, antrenorul secund al Jiului, dr. Frîculescu, era îngîndurat: „Avem nevoie de un atacant-vîrf, care să spargă zidul apărărilor adverse. Ceva gen Ianca...”

Petroșeniul se poate mîndri acum cu un gazon excelent. Dar ce facem cu vestiarele și, în general, cu încăperile de sub tribuna principală? Ar merita o reparație generală.

Pexa, fundașul central clujean, nu a jucat duminică pentru că după meciul cu Universitatea Craiova a fost operat de apendicită.

Marius POPESCU

PETROȘENI. Cu toată opoziția lui Hălmăgeanu, Libardi aduce Jiului egalitatea

ATAAC „ORB” — JIUL ȘI CAUZA

Mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră ar putea să creadă, după meciul nul obținut de A.S.A. Tg. Mureș la Ploiești, că mureșenii au un merit esențial în obținerea acestui rezultat. Eroare. „Meritul” principal al acestei semiînfrîngerii (din punctul de vedere al localnicilor) este al Petrolului, care a reușit... să nu cîștige un meci pe care, chiar din prima repriză, putea să-l „termine” la un scor concludent. Pentru a sugera distanța dintre cele două echipe în prima parte a jocului, vom arăta că dacă la pauză scorul era 5-0 sau 6-0 ar fi însemnat că ploieștenii au fructificat aproximativ jumătate din situațiile maride gol. Într-adevăr, de mult nu ne-a fost dat să vedem un asemenea ASEDIU la o poartă ca în prima repriză, în care, din situații neverosimil de clare, nu s-a marcat. Am văzut șuturi de la 5, 7, 9, 10 metri trimise alături și peste poartă, am văzut situații de „1 la 1” cu portarul compromise copilărește, am văzut șuturi pe lingă minge și în pămînt, i-am văzut pe antrenorii ploieșteni uluiți, necrezîndu-și ochilor care vedeau spectacolul exasperant al foarțelor din situații în care era FOARTE GREU SĂ RATEZI!

Adăugînd și o anumită luciditate a apărării mureșenilor, care se „agățau” de fiecare minge, avem plastică jocului desfășurat la o poartă 42 din primele 45 de minute ale acestei partide.

De ce a eșuat ofensiva furibundă a ploieștenilor? Pentru că ea s-a desfășurat sub semnul atacului cu „hei rup”, atac fizic, fără idei, fără orizont.

Că s-a contat pe ascendențul psihologic creat de o asemenea „ofensivă cu orice preț” — este posibil; că această manieră de joc s-a dovedit falimentară — o știe azi toată lumea; și ceea ce nu putem însă înțelege este „perseverarea diabolică” și în repriza secundă într-o rețetă fără viitor.

Adăugînd „metodeci” descrise stîngăcia flagrantă a tuturor fotbalistilor petroliști care S-AU DUS LA ATAC (o excepție: Mocanu, singurul „atacant” periculos) avem, sintetic, imaginea unui atac „orb”, cum nu ne amintim să mai fi văzut vreodată la echipa Petrolul.

Din multitudinea de aspecte scoase în discuție de partida de la Petroșeni dintre ultimele clasate, trebuie să vorbim mai pe larg de scăderea calității și vitalității fotbalului de Jiul, echipă vestită tocmai prin abilitate. De altfel, prin ce a impresionat pe nerilor, de pildă, în partida de la Cluj versitatea, dacă nu prin viteza și fotbalul strat? Articolul „Voleibaliștii lui Coidu” în nr. 71 al revistei noastre, demonstrează acest lucru, caracteristic și altor evoluții.

Dar iată că la distanță de numai două săptămîni, PE TEREN PROPRIU, Jiul nu decît rareori să se apropie de fotbalul în orașul de pe Someș! Ce s-a întîmplat la o parte frămîntările din sinul forțelor Petroșeni, care au redus și ele potențialul credem că este vorba și de o oboseală a jucătorilor, evidentă în special la Duminiță, sub imperiul nervilor, el a în auzul lumii — injurii colegilor de echipă.

Dar lășind la o parte aceste exteriorități arătăm că lipsa de concentrare s-a arătat vizibil în joc. Cum? În lipsa unității a jucătorilor, care a avut ca efect inevitabil...

— Unde să-l așezăm?
— Ce mă întrebî? Lîngă Cazinou, la Constanța...

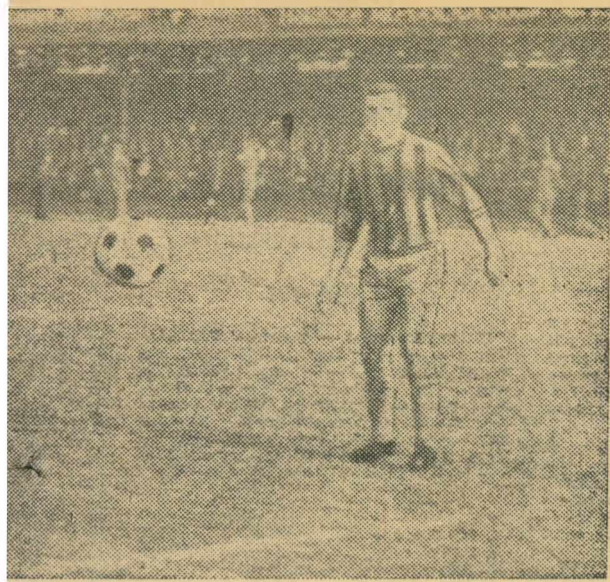
ARMELE RUGI

De obicei filmul unui meci se bazează pe cele care rămîn, datorită încălțării lui, culare, dramatice sau chiar comice, în sîmbătă „ceva” ce înseamnă conținutul „tehnice” dar și imponderabilul unui meci.

În partida de la Craiova însă, dintre tatea și Steagul roșu, filmul se derulează cu nenumărate intreruperi și lipituri, dar scene interpretate evident cu mijloacele ale anti-jocului. Rare au fost acțiunile de atac ale stegarilor care să nu fie stăruite de faulturi, cele mai multe dintre ele efectuate nici un pic de... jenă. Astfel, în prima Gane este nevoit, după repetate ciocniri de șoc” a apărării craiovene, să abdice de atac, iar la pauză să iasă definitiv. În minutul 65, Strimbeanu (acest tînăr jucător crede că scoaterea din joc a adversarului mimarea indignării îl pot impune) îl deosebit de dur pe lordache și acesta, lovituri la genunchi, este nevoit să părăsească definitiv terenul. Steagul roșu a trebuit să se la sfîrșit în inferioritate numerică. În meciul Jenei este la pămînt în urma unei lovituri de la Ivan, iar cu cîteva minute înainte de meciul lui Mihăilescu îl faultează gr. Necula (l-am văzut pe acesta, după meci, du-se la duș într-un picior!). Pentru a nu mai prejos, Roma și Rusu de la Steagul căutat să aplice dictonul „dînt pentru

CRAIOVA. Atac „forte” al lui Rusu (Steagul roșu) asupra lui Niță („U” Craiova) Foto: I. COV

Meciul cu Steaua. Foto: AUREL DULA

JOCULUI SĂU PALID...

lipsă de legătură între compartimente. Doar în a doua parte a meciului au părut că se apropie de nivelul obișnuit de joc, creînd unele faze care au atras aplauzele publicului; atunci au și egalat.

In afară de această oboseală nervoasă, o altă cauză a jocului mai slab ca altădată este lipsa de experiență a multor fotbaliști din „11”-le de bază. La Jiul nu mai joacă acum Crăciun, Căsandra, Martinovici, probabil că și portarul Ion Vasile, ceea ce dăunează omogenității. De ani de zile ei jucaseră împreună în divizia B, cuceriseră împreună dreptul de a participa în divizia A. Inlocuitorii acestora (Achim, Talpai, Georgevici, Stoichișoiu ș.a.) sînt fotbaliști tineri, talentați (unii provin de la echipe din categorii inferioare) care nu au acumulat încă experiența necesară categoriei A. Paradoxal e însă că ei au jucat mai bine în primele etape. Probabil că acum este vorba de oboseala nervoasă amintită.

Toate acestea la un loc constituie cauzele jocului palid practicat de Jiul în meciul cu Steaua. Cădem că antrenorii Ștefan Coidum și dr. Frinulescu, cu ajutorul biroului secției, vor ști să readucă echipa la valoarea pînă de curînd demonstrată.

Mircea TUDORAN

Roșu Steaua — Jiul
Suciu: Guliver Stocker prinde piti...
Desene de Neagu RADULESCU

ALE ANTI-JOCULUI

văzînd că nu reușesc să țină pasul în această „intrecere” total nesportivă, au apelat la alt mijloc complimentar: trasul de timp. Astfel, multe din atacurile craiovenilor, esuate în picioarele apărătorilor adversi, se sfîrșeau de fapt în tribune, acolo unde ajungeau mingile expediate, cu setea unui meci nul, de către stegarii.

Jucătorii craioveni au vădit semne de nervozitate și la Cluj, dar pe terenul propriu obsesia unor puncte, care în ultima vreme se lasă greu așteptate, i-a privat de un minim de luciditate, i-a condus la acte nesportive. Antrenorul secund al Universității, Gh. Nufescu, ne spunea că jucătorii săi au jucat slab și nervos la Cluj din cauza arbitrajului necorespunzător. Lăsînd la o parte subiectivismul aprecierii, îl putem însă întreba dacă unii jucători craioveni au uitat duminică mijloacele regulamentare și sportive ale întrecerii și din cauza arbitrajului? Ofensiva echipei gazdă a fost furibundă, dar ineficace, arsenalul tehnico-tactic fiind înlocuit cu anti-jocul.

Cît despre brașoveni, nu vrem să nominalizăm greșeala apărării care a dus la primirea unicului gol tocmai pentru că acesta a fost consecința (întîmplarea a fost doar aparentă) unei maniere distructive de a se apăra, mai bine de o repriză, cu mingea avîrșită la întîmplare și cît mai departe de buturi. Hartuțită aprig spre final, privindu-se singură de arma păstrării mingii la mijlocul terenului, a temporizării, ea a cedat, ce-i drept o singură dată, dar în ultimul minut, atunci cînd zarurile înfrîngerii au fost aruncate...

In loc de o exprimare valorică reală a celor două echipe, cele câteva mii de spectatori au asistat la zăngănitul armelor ruginite ale anti-jocului.

Paul SLAVESCU

CVADRUPLA ÎNTÎLNIRE CU ECHIPELE POLONIEI

DIN LOTUL „A” ESTE NECESAR SĂ FACĂ PARTE

ȘI DOBRIN, DAN COE ȘI ION IONESCU

PROPUNEM UN MECI DE VERIFICARE CU PUBLIC ÎNTRE ECHIPA NAȚIONALĂ PROBABILĂ ȘI REPREZENTATIVA NOASTRĂ DE TINERET

O dată cu alestuirea loturilor reprezentative au început, în mod practic, pregătirile pentru evadrupla întîlnire amicală cu echipele naționale ale Poloniei.

O simplă lectură a loturilor duce la concluzia că pentru acest al patrulea examen din actualul sezon al primei reprezentative — spre care în mod justificat se îndreaptă întreaga atenție — s-a recurs la criteriul „schelet de echipă de club”, fiind selecționați 9 jucători de la Steaua, iar restul de la F.C. Argeș (2), Dinamo București (2), Farul (2), Rapid (1) și Petrolul (1). Comparativ cu lotul folosit în meciul cu Budapesta, actualul este mult restructurat: n-au fost păstrați decât einci jucători și anume Hălăgăeanu, Barbu, I. Popescu, Lucescu și Mocanu, dintre care primii patru au și jucat. În rest, lotul cuprinde pe cîțiva titulari ai echipei B din jocul cu Ungaria B (D. Nicolae, Koszka, Constantin, Voinea și Kallo), din formația de tineret (Sătămăreanu) sau fotbaliști care n-au fost luați în considerare la confruntările anterioare (Suciu, Vigu, Ghergheli, Năsturescu), sau au fost accidentați (D. Popescu).

Pornind de la criteriul aplicat la constituirea acestui lot, trebuie să stragem atenția însuși asupra unui lucru: n-am vrea ca de dragul acestui criteriu să se facă concesii la capitolul valoare și formă. În această privință sînt de semnalat două exemple: portarul Suciu și fundasul Vigu. Primul n-a jucat în acest sezon decît un meci și 49 de minute, față de Coman care a făcut pînă acum jocuri excelente. Încît pentru postul de portar titular credem că acesta din urmă trebuie preferat, bineînțeles sub rezerva validității lui. În acest caz, socotim că ar fi bine — dat fiind faptul că există o înțelegere stabilizată în jocurile de campionat — ca fundas central dreapta să fie colegul său de echipă Barbu, aflat și în formă foarte bună și cu valoare tehnică îndelungat verificată. În această ipoteză, Hălăgăeanu ar trece fundas stînga, post pe care a mai jucat. În ce privește pe Vigu, avem aceeași observație ca și la Suciu: are puține jocuri la activ în acest sezon și nici n-a vădit o formă sau valoare care să-l impună pentru prima reprezentativă. Considerăm că Kiss (experiența de la Budapesta în ceea ce privește pe acest tînăr jucător o apreciem ca reușită) și-ar fi găsit mai curînd locul în lotul A. Rezerve avem și în privința lui Ghergheli, a cărui formă din acest sezon a lăsat mult de dorit. Neurmărit la timpul potrivit în pregătirea sa la club, cu greu va putea fi adus la randamentul normal în scurta perioadă pînă la jocul cu Polonia.

Ne surprinde absența din lot a lui C. Dan, dar mai ales a lui Dobrin (jucătorul care a fost obiectul multor aprecieri din partea specialiștilor străini) care constituie realmente o valoare și care se află și în formă, în orice caz mai bună decît aceea a lui Ghergheli sau Vigu, de pildă. Prezența lui în lot ar fi rezolvat și o lacună în selecție: aceea a schim-

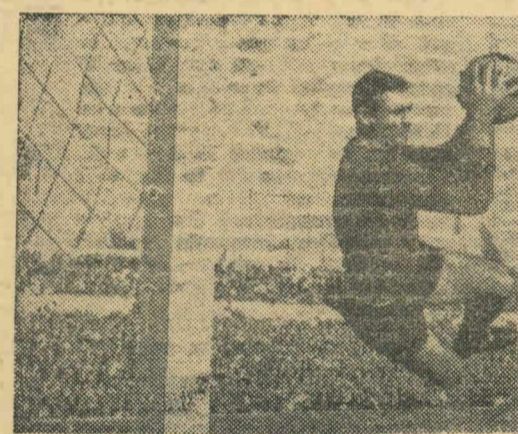
bului pentru unul din atacanții centrali cu tehnicitate evidentă, în cazul cînd n-ar mai putea face față ritmului de joc sau ar fi accidentat. Din acest punct de vedere, socotim că ar fi fost utilă și prezența lui Ion Ionescu în lot. Sînt valori fotbalistice incontestabile, care ar fi servit însăși ideea „scheletului de echipă”, pentru că este vorba de fotbaliști cu jo tehnice asemănător dacă nu chiar identice eu al celor din echipa Steaua.

În ce privește celelalte loturi, chiar avînd în vedere faptul că sînt considerate ea prilej de rodare a unor jucători, trebuie să notăm totuși lipsa de stabilitate măcar ca nucleu de bază, pe lîngă faptul că ni se pare curios că în lotul de tineret, de pildă, contribuția cea mai mare o au echipe care nu sînt în formă (Petrolul 3 jucători, Dinamo București 3) sau care sînt din Divizia B (C.S.M.S. 4 jucători).

Sînt însă lucruri care pot fi evitate, mai ales că — așa cum am subliniat mai sus — avem în față încă o etapă de campionat.

În final, o observație privind stagiul de pregătire al echipei naționale A. În ultimul timp s-a renunțat în mod greșit la organizarea jocurilor de pregătire cu public în compania unor parteneri de peste hotare sau indigeni de valoare, cu care să se poată asigura o verificare mai concludentă a potențialului unei selecționate. Deoarece acum nu este timp pentru aducerea unei echipe străine, propunem ca săptămîna viitoare reprezentativa probabilă a României pentru meciul cu Polonia să susțină un joc public de verificare cu selecționata de tineret. O astfel de verificare a lipsit pentru trecutul meci cu echipa Budapestei. Este aproape cert că dacă ar fi avut loc, ar fi contribuit la îmbunătățirea selecționatelor Bucureștiului.

P. S. Aflăm la închiderea ediției că portarul Coman n-a jucat în meciul cu Dinamo București din cauză că a avut din nou abateri de la normele vietii sportive. Credem că este necesar ca F. R. Fotbal să cerceteze temeinic cazul acestui jucător, să încerce să-l readucă pe calea cea bună, iar dacă el va recidiva, să-l scoată din activitatea sportivă.

În vederea meciurilor cu reprezentativele Poloniei de la 29 octombrie (echipele A la Cracovia, B la Craiova, tineret la București și juniori la Tarnobrzeg) au fost alcătuite următoarele loturi:

LOTUL A

(Antrenori: C. Teoșcă și Șt. Onisie)

SUCIU (Steaua), COMAN (F.C. Argeș) — portari; SĂTMĂREANU, HALĂGĂEANU, DUMITRU NICOLAE (Steaua), MOCANU (Petrolul), BABBU (F. C. Argeș), VIGU (Steaua) — fundași; GHERGHELI (Dinamo București), KOSZKA (Farul), D. POPESCU (Steaua); LUCESCU (Dinamo București), CONSTANTIN, SOO, VOINEA (Steaua), NĂSTURESCU (Rapid), KALLO (Farul) — atacanți.

LOTUL B

(Antrenor: Șt. Coidum)

MINDRU (Progresul), M. IONESCU (Petrolul) — portari; IVĂNESCUL (Șt. Roșu), NUNWELLER (IV (Dinamo Bacău), DAN (Rapid), DELIU („U” Craiova), L. POPESCU (F.C. Argeș), MOTROC (Rapid) — fundași; PESCARU (Șt. Roșu), LIBĂRDI (Jiul), IVAN „U” Craiova) — mijlocasi; PIR-CALAB (Dinamo București), DUMITRIU II, ION IONESCU (Rapid), ȘIBULOGEA („U” Craiova), SĂDEA (Petrolul), NIȚA („U” Craiova), PERONESCU (Jiul) — atacanți.

LOTUL DE TINERET

(Antrenori: D. Schileru și N. Nutescu)

M. CONSTANTINESCU (C.S.M.S.), RĂDUCANU (Rapid) — portari; KISS (Dinamo Bacău), BOC, DINU (Dinamo București), VELEA (Siderurgistul), N. IONESCU (Petrolul), DELEANU (C.S.M.S.) — fundași; DESENLICU („U” Craiova), LUPULESCU (C.S.M.S.), ANTONESCU (Farul), mijlocasi; OPRISAN, GEOEZA (Petrolul), DUMITRACHE (Dinamo București), CUPERMAN (C.S.M.S.), DOBRIN (F. C. Argeș), TARALUNGA (Progresul), JERCAN (F. C. Argeș) — înaltași.

LOTUL DE JUNIORI

(Antrenori: Gh. Oia și N. Tôtaru)

VIDAC, BARBULESCU — portari; CIUGARIN, IS-IB, VICIU, JANTOVAN — fundași; RIZEA, DUMITRU, CIUTAC — mijlocasi; NICOLAE, IORDANESCU, ETEM, ȘTEFANESCU, MUSTAȚA — atacanți.

Coman reține unul din numeroasele suturi expediate de atacanții echipei U.T.A.

Care este cel mai recomandat, cel mai bun dintre criteriile de selecție: forma, valoarea sau „scheletul de echipă de club”? Cînd se recurge la unul, cînd la altul? Iată întrebări la care nu se poate răspunde categoric, valabil pentru toată lumea. Și este normal să fie așa. Fotbalul din fiecare țară își are particularitățile sale, un anumit grad de dezvoltare, condiții și împrejurări proprii care fac valabil unul sau altul dintre criterii. Acest lucru a rezultat și dintr-o anchetă întreprinsă nu de mult, pe această temă, de ziarul „Sportul popular”. Diversitatea răspunsurilor nenumăratelor specialiști consultați a constituit o confirmare; preferințele au mers spre un criteriu, fără ca celelalte să-și piardă valabilitatea.

Cert este că în primul rînd trebuie să conțeze — așa cum au subliniat de altfel, foarte mulți oameni competenți în materie — forma jucătorilor. Aceasta constituie un principal criteriu de alcătuire a unei echipe naționale. Lipsa de formă, deci de randament maxim, nu poate fi compensată de valoarea jucătorului. Fără formă, însă, că se poate realiza (și este foarte bine dacă se ajunge la o astfel de soluție) și o îmbinare armonioasă între criteriile formă și valoare, și chiar între acestea și cel de al treilea criteriu, care urmărește asigurarea unei omogenități prin selecționarea unor „cupluri” sau a unui „schelet de echipă de club”. Dar nu se poate face din aceasta o regulă generală. Totul depinde de împrejurări și, mai ales, de „ochiul”, flerul și realismul antrenorului. Altfel se poate ajunge la situații din cele mai contradictorii. Și cînd spunem aceasta ne gîndim la eficiența aplicării criteriului omogenității. Desigur că și acesta

și are valabilitatea și rațiunea sa. Dar dacă analizăm compoziția unor echipe naționale care au evoluat în ultimul timp pe continentul nostru veți vedea că cu greu se poate ajunge la o concluzie, ca să nu mai vorbim de o regulă.

Iată cîteva exemple foarte semnificative.

Echipa Franței a învins la Varșovia (și încă la un scor net: 4-1) prezentînd o echipă

(acum cu jucători din 6 cluburi, dar apărarea imediată tot din 5 cluburi...) a învins gîrn Iugoslavia, cu 3-1, și numai în ultimele 20 de minute, deși Rajko Mitic alinia fotbaliști din 9 cluburi (în apărare un „cuplu”: Brncici — Ramljak de la Dinamo Zagreb). De la Moscova: U.R.S.S. (7 cluburi) — Elveția (6 cluburi), F. C. Basel și Grasshoppers au dat 7 elemente — meci nul (2-2). Reprezen-

mulți atunci jucau pentru prima dată împreună. Și totuși, Eusebio și Mazzola — de pildă — au oferit un veritabil recital fotbalistic.

La noi, acum. În 1949, echipa reprezentativă alcătuită pe scheletul U.T.A.-ei a pierdut cu 9-0 la Budapesta, în schimb în 1956 — cu 10 jucători de la C.C.A. — a învins Iugoslavia la Belgrad, cu 1-0. Selecționata orașului București (11 jucători din 7 cluburi, 15 din 8...) a cedat la scor Budapestei (formată din 5 cluburi), manifestînd lipsă de coeziune. Dar echipele naționale B și tineret, compuse din jucători de la 8 și, respectiv, 9 cluburi, nu numai că au câștigat, dar au și făcut un joc legat, făcînd uitat „mozaicul” pe care-l reprezentau.

Acestea sînt exemplele. Se poate ajunge la o regulă generală? Nu credem că s-ar incumeta cineva. Rezultă însă o concluzie din aceste fapte atât de diferite? Poate una singură, într-un fel exprimată de cunoscutul antrenor Heleno Herrera într-o apreciere asupra selecționatelor internaționale după meciul cu Spania: „Deși a fost o echipă improvizată, jucătorii s-au regăsit imediat, ceea ce confirmă că limbajul clasei este unul singur”.

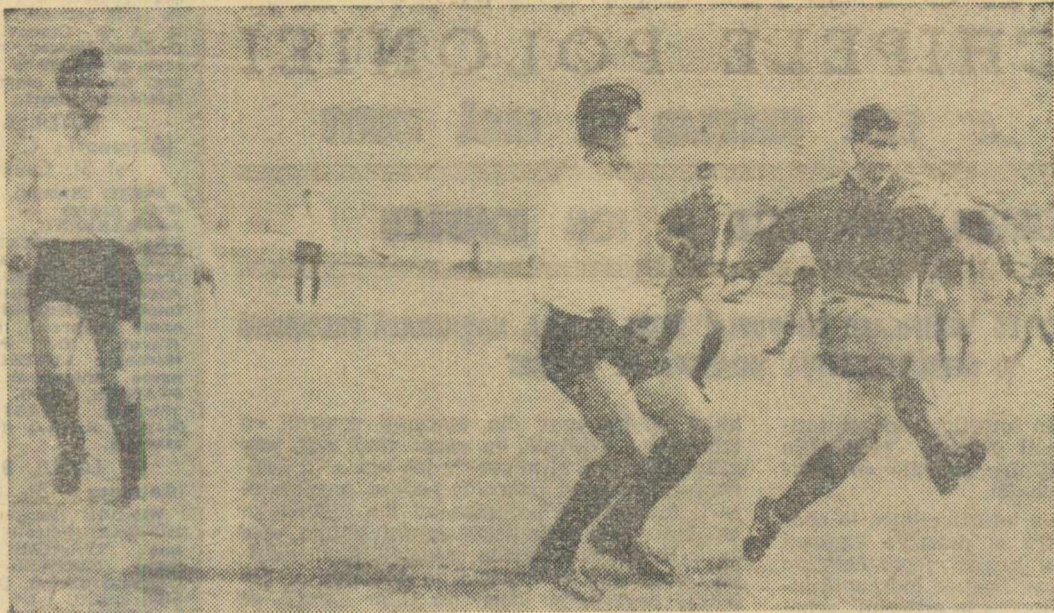
Jucătorii buni și, în special, cei de clasă se înțeleg imediat, realizează acea coeziune tehnică prin care se compensează lipsa unui antrenament comun măcar. Valoarea fotbalistilor — bineînțeles, pe fondul unei forme sportive bune — impune în orice împrejurare punctul de vedere superior al acestor două criterii de selecție, pentru că oferă — în comparație cu celelalte criterii — mai multe riscuri. Mai cu seamă în fotbalul nostru.

Petre GAȚU

FORMĂ, VALOARE SAU OMOGENITATE?

formată din jucători de la 7 cluburi, față de 5 din cîte și-a selecționat jucătorii antrenorul polonez Matyas. În schimb, la Berlin, Franța — cu jucători din 9 cluburi de data aceasta — a fost învinsă (după ce a rămas în 10 oameni) cu 5-1 de reprezentativa R. F. a Germaniei (cu jucători din 7 cluburi). De reținut: apărarea imediată (portari) și cei 4 fundași din ambete echipe au fost alcătuite din cîte 5 cluburi! După 10 zile la Hamburg, R. F. a Germaniei

lativa Poloniei a întrecut în mod surprinzător, la Bruxelles, cu 4-2, echipa Belgiei, care a fost alcătuită pe „scheletul” clubului Anderlecht (7 jucători) și completată cu fotbaliști din alte 4 cluburi... În fine, la Madrid, naționala Spaniei — despre care se poate spune că a avut mai multă omogenitate — a fost învinsă net (3-0) de o selecționată internațională, formată în ajun — vorba aceea — din jucători adunați de pe continent și care (cel mai

Duel pentru balon între Hrițcu și Cicu, câștigat de ieșean.

Foto: V. BAGEAC

REZULTATE... CLASAMENTE...

ETAPA VIITOARE...

SERIA I

C.F.R. Pașcani — Chimia Suceava 2-0 (1-0), Politehnica București — C.S.M.S. Iași 0-2 (0-1), Ceahlău P. Neamț — Flacăra Moreni 2-0 (1-0), Portul Constanța — Electronica Obor 1-3 (0-3), Siderurgistul Galați — Victoria Roman 3-1 (2-0), Poiana Cimpina — Chimia Rm. Vlcea 2-1 (0-1), Metrom Brașov — Metalul București 2-0 (2-0).

CLASAMENT

1. C.S.M.S.	9 2 2 11 2-6 16
2. Siderurgistul	9 2 2 17-13 12
3. CFR Pașcani	9 5 0 4 15-11 10
4. Ceahlău	9 4 2 2 15-9 10
5. Electronica	9 4 2 2 14-13 10
6. Metalul	9 3 3 3 8-7 9
7. Victoria	9 4 1 4 10-12 9
8. Poiana	9 4 1 4 8-12 9
9. Chimia Sv.	9 3 2 4 8-9 8
10. Metrom	9 3 2 4 8-9 8
11. Flacăra	9 4 0 5 11-14 8
12. Portul	9 3 1 5 10-14 7
13. Politehnica	9 1 5 3 8-12 5
14. Chimia Rm. Vl.	9 2 1 6 8-15 5

ETAPA VIITOARE

Chimia Rm. Vlcea — Metrom Brașov, Chimia Suceava — Metalul București, C.S.M.S. Iași — Portul Constanța, C.F.R. Pașcani — Victoria Roman, Ceahlău P. Neamț — Poiana Cimpina, Electronica Obor — Politehnica București, Flacăra Moreni — Siderurgistul Galați.

SERIA a II-a

Industria sirmii Cimpia Turzii — Gaz metan Mediaș 2-0 (0-0), CFR Arad — CFR Cluj 4-0 (2-0), A.S. Cugir — Olimpia Oradea 2-1 (0-0), Minerul Baia Mare — Vagonul Arad 1-2 (0-1), C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara 1-0 (1-0), Crișul Oradea — C.S.M. Sibiu 3-2 (1-0), Politehnica Timișoara — Metalul Hunedoara 2-0 (1-0).

CLASAMENT

1. C.F.R. Tim.	9 6 1 2 16-4 13
2. Vagonul	9 6 1 2 12-8 13
3. Crișul	9 5 2 2 12-7 12
4. C.F.R. Arad	9 5 0 4 14-8 10
5. Politehnica	9 5 0 4 17-11 10
6. Gaz metan	9 4 2 3 9-11 10
7. A.S. Cugir	9 5 0 4 11-15 10
8. C.S.M. Sibiu	9 3 3 3 12-11 9
9. Ind. sirmii	9 3 2 4 12-12 8
10. Metalul	9 3 2 4 8-11 8
11. Olimpia	9 3 2 4 13-14 8
12. C.S.M. Reșița	9 2 2 5 6-8 6
13. Minerul	9 2 2 5 7-14 6
14. C.F.R. Cluj	9 1 1 7 13-23 3

ETAPA VIITOARE

C.F.R. Timișoara — Minerul Baia Mare, Gaz metan Mediaș — Politehnica Timișoara, Vagonul Arad — Crișul Oradea, C.S.M. Sibiu — C.F.R. Arad, C.F.R. Cluj — A.S. Cugir, C.S.M. Reșița — Metalul Hunedoara, Olimpia Oradea — Ind. sirmii C. Turzii.

ÎNTRU DOUĂ MOMENTE DE VÎRF

Politehnica București — C.S.M.S. Iași 0-2 (0-1)

Evoluția de duminică a ieșenilor la București a fost așteptată cu un interes major deoarece urma să ne edifice în ce măsură sînt justificate veleitățile lor de a reveni acolo de unde nu de mult au plecat. Și primele 20 de minute ale jocului, ca și ultimele 15, ne-au arătat că aceste veleități sînt intrinsecul justificate, ba, uneori lăsînd chiar impresia că „sarcina de plan” din acest campionat va fi îndeplinită printr-un simplu galop de sănătate. Într-atîta de sigur și dezinvolt acționau! Dar după ce Sălceanu, în min. 20, a fructificat o clasice pasă înapoi a lui Cuperman, aflat la capătul unei reușite acțiuni personale,

ei s-au „calmat”, mulțumii de minima realizare, permițînd în acest fel gardelor să preia inițiativa jocului pe care nu o vor mai ceda pînă aproape de sfîrșit. Adică pînă la primirea celui de-al doilea gol înscris de Cuperman, în urma unei alte pase înapoi cu care Deleanu și-a terminat cursa sa „marcă Faccheti”.

Între aceste două „momente-vîrf” ale meciului, ieșenii au evoluat la o valoare medie, au jucat mai puțin decît bucureștenii dar experiența și maturitatea în joc a lui Constantinescu, Vornicu, Deleanu etc., au împiedicat pe garde să realizeze cel puțin cît realizaseră pînă atunci și adversarii lor. Și ar fi meritat-o dacă ne gîndim la bara lui Marica, la șutul lui Cugir, deviat miraculos de Constantinescu în comer, la intervenția lui Ianul din min. 75 care a „pus” instinctiv un picior în calea unei mingi care se îndrepta iremediabil spre gol etc. etc. În această perioadă, atacul ieșean s-a făcut simțit numai prin eforturile solitare ale lui Cuperman. Si astfel se scurgea minut după minut, fără după fază, fără ca pe teren, de fapt, să se întîmple ceva. A trebuit să vină reușita sașă a lui Deleanu care a dus la înscrierea celui de-al doilea gol al ieșenilor pentru ce aceștia să-și dea seama că, totuși, ar fi putut fi egalați în orice moment și poate chiar întrecuți. Ceea ce n-ar fi fost imposibil. Pentru că ei joacă prea mult cu gîndul la divizia A, din care cauză acțiunile lor, deși consistente, poartă o puternică tentă de nervozitate. Nu putem omite atitudinea ireverențioasă a lui Hrițcu față de arbitru, atitudine care de altfel i-a și atras eliminarea în minutul 80.

A arbitrat bine I. Constantinescu (Mangalia).
POLITEHNICA: Rămureanu — Anlon, Grecea, Cicu, Rădulescu — Dumitru Șt., Sirbu — Gugiu (min. 60: Stanciu), Marica, Pigulea, Ciernoavă.
C.S.M.S.: Constantinescu — Romiță, Ianul, Vornicu, Deleanu — Ștefănescu, Hrițcu — Ince IV (min. 84: Malschi), Lupulescu, Cuperman, Sălceanu.

L. TONCŪ
 corespondent

FEROVIARIII N-AU CONFIRMAT

C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara 1-0 (1-0)

Duminică, la Reșița (dorim să fi fost un simplu accident!), am rămas uluiți de mediocritatea în care liderul seriei a II-a s-a menținut aproape 90 de minute. E adevărat că gardele, „înfrigorate” de lanterna roșie atîrnată pe undeva pe aproape, au făcut totul pentru victorie, jucînd tînereste și cu abilitate tehnică. DAR poziția de lider obliga la o replică mai... distinctă. C.F.R.-ul și-a zămislit un ideal îndrăzneț, la care are dreptul să sperăm, dar a nitat că virtutea nu este o simplă trăsătură morală abstractă, ci ea implică un consum de energie, fizică și intelectuală, în vederea realizării telului propus. Reîntrecerea lui Panici, de care se legau atîtea speranțe, s-a făcut modest, căci talentatul jucător a fost ustat pe extremă de propriii săi coechipieri, fiind ușor încolțit și neutralizat de o apărare diră din rîndul căreia s-au remarcat (în sensuri opuse!) Foale, mersu pe „fază”, și Niculescu, moștră a jocului dur. Tactic, celerității n-au prea știut ce vor, iar cînd nu ai o strategie conturată nu e de mirare că echipa merge haotic, că

Mișaru (prezent doar cu numele), a stricat baloanele primite, că Fodor, Seceleanu și ceilalți s-au resemnat prea repede cu ocaziile pierdute. Singurii care au mai ieșit din anonimat au fost portarul Tatar (a scos două goluri ca și făcute) și Panici, cit a fost jucat.

De cealaltă parte, reșitenii, posesorii unor disponibilități incompatibile cu periferia clasamentului, au realizat cîteva „sașije” de bună calitate dintre care amintim golul lui Gutuli (min. 40) la un șut forte de la 14 metri și „sfertul” de ceas de la începutul reprizei secunde cînd reșitenii au jucat într-o manieră de pară ei erau lideri. Echipei îi mai trebuie ceva omogenitate, viziune, calm și spirit de anticipație, atribute cu care Kafka, Gutuli și Arnoschi ar fi putut oferi liderului ca „amintire de la Reșița” mai multe goluri decît a primit acesta de la începutul campionatului.

Arbitrul Ene Alexandru (Craiova) s-a complicat inexplicabil într-o partidă fără „probleme” prea mari.

C.S.M.: Tunaru — Pirvan, Foale, Șchiopu, Niculescu — Varga, Gutuli — Pușcas (min. 62: Petri), Pătrascu, Kafka, Arnoschi.
 C.F.R.: Tatar — Zorescu (min. 54: Muschici), Mafa, Kalinin, Speriosu — Samson, Muschici (min. 54: Lang) — Panici, Seceleanu, Fodor, Mișaru.

MIRCEA IONESCU
 corespondent

FĂRĂ DREPT DE APEL!

C.F.R. Arad — C.F.R. Cluj 4-0 (2-0)

Hotărît lucru, C.F.R. Arad a încetat să mai fie o „cenușăcăasă” a seriei a doua din divizia B. Echipa a început să se fixeze sub poșchița unei personalități, ce, dumnică, în compania colegilor din Cluj, s-a întrezărit. Feroviarii din Arad au obținut o victorie clară la un scor ce nu suportă contestație, fractul unei superiorități generale.

Cu zestrea de două goluri marcate în prima repriză (Gyenge în min. 9 și 31), gazdele și-au permis o relaxare la începutul celei de-a doua. Destul de riscantă căci clujenii, sesizînd momentul, întrevăzînd posibilitățile de egalare, se lansează curajoz în terenal advers, unde Bretan și Petrescu ratează două ocazii foarte mari. Oaspeții nu se vor mai întîlni cu astfel de situații pentru că gazdele iau din nou în mîini frînele jocului și vor mai marca încă două goluri prin Demian (min. 62) și Cuteanu (min. 67). La înscrierea celor patru goluri și la realizarea spectacolului fotbalistic, o contribuție decisivă a avut-o cel mai bun jucător al meciului, extrema atîngă Czakó I. El a fost un pericol permanent pentru Hășmășan și un coșmar pentru Tegean.

C.F.R. Cluj, echipa nocomogenă și capricioasă, are în compartimentul defensiv o zonă penetrabilă, foarte ușor de perforat, capabilă să umbrească oricînd realizările atacanților.

A arbitrat foarte bine brașoveanul Petre Badea.
C.F.R. ARAD: Szrnka — Cătănă, Bermozer, Horsea, Cocuban — Alexandru, Demian (Cuteanu) — Becușă, Gyenge, Curt, Czako I.
C.F.R. CLUJ: Hășmășan — Tegean, Dragomir, Roman, Alexiu — Stăncel, Uifăleanu — Gocan, M. Bretan, Stanciu (Mazurachis), Petrescu.

M. MITITEANU
 corespondent

JOCUL LIBERULUI N-A SATISFĂCUT

Gloria Birlad — Foresta Fălceni 2-1 (1-1)

Prezența la Birlad a performerei ediției trecute a „Cupei României”, ocupanta unui loc fruntaș în seria Est, a produs un interes deosebit în rîndul spectatorilor. Aceștia aveau convingerea că vor fi martorii unei victorii comode a Gloriei după ce Pirvu a ratat în min. 5 o mare ocazie, urmată de alte asemănătoare.

Acest început furtunos al formației din Birlad a fost doar un foc de paie. Bine dirijați la mijlocul terenului de Holas, oaspeții au plimbat mult mingea și au reușit să-și tempereze adversarii, dar în min. 20 arbitrul Petre Căpățînă din Buzău, care a condus în general slab, a acordat cu ușurință o lovitură de la 11 m echipei locale, pe care Ianu a transformat-o. Din acest moment, jocul a căpătat un aspect dur, căutîndu-se mai mult picioarele decît mingea și remarcîndu-se din acest punct de vedere birlădenii Beniovski și Vasilache. Toate acestea în timp ce arbitrul se mulțumea să împartă avertismente în dreapta și în stînga, fără să intervină mai energic.

Foresta, care venise cu speranța obținerii unei remize, vîzîndu-se condusă, iese tot mai des la atac și reușește egalarea în min. 32 prin Holas. Golul a avut și un alt efect decît cel de pe tabela de marcat: a liniștit spiritele și jocul intră în normal.

După pauză, atacurile Gloriei devin tot mai insistente dar în aceeași măsură sînt lipsite de orientare, fără forță și putere de pătrundere, lucru care a convenit de minune oaspeților ce luptau cu dispoziție pentru menținerea rezultatului. Și, totuși, aceștia au pierdut ca urmare a unei neînțelegeri — speculată de Pirvu — a apărării Forestei.

Obsedați de spectrul înfrîngerii, oaspeții ies din nou la atac hotărîți să modifice rezultatul însă încercările lor au fost zadarnice.

Arbitrul Petre Căpățînă — Buzău a condus slab și nu a fost nici ajutat suficient de tușierul Nicolae Stănescu — Buzău.

GLORIA: Arghisan — Șișcă, Anghelcuță, Beniovski, Vasilache — Căpușan, M. Foca — Pirvu, Ianu, Trasner, Pojină (min. 76: Tacaci).

FORESTA: Bota (min. 80: Tacamas) — Garaicu, Iuhasz, Ianu, Pavel — Radu, Lichtenstein — Ioniță (min. 76: Fodor), Holas, Constantin, Lencovschi.

V. IORDACHE
 corespondent

OASPEȚII — PARTENERI FRAGILI, RESEMNAȚI!

Flacăra roșie București — Stuful Tulcea 6-0 (1-0)

Venii la București, vîsînd și vîzînd probabil șefia clasamentului, fotbalistii din Delta au fost niște parteneri fragili și resemnați, într-un derby ce nu și-a meritat numele decît 40 de minute. Adică atîta timp cît Stuful, cu mari eforturi, a reușit să tină în balans campania jucătorii. Cu 6 minute înainte pauzei, Baboie, deschizînd scorul, anunța dezastrul. El s-a „lăsfăit” toată repriza a doua în tabăra tulceană, asaltată pe toate fronturile, incapabilă de replică, dispusă să-l amplifice atunci cînd a introdus în poartă omul de rezervă (Stroe), fără de care scorul s-ar fi oprit cu siguranță la proporții mai decente. Pe măsură ce se scurgea repriza a doua, interesul publicului suferea o schimbare de sens. Cel fotbalistic pîlînd, cu toții ne-am potolit setea de spectacol la cascada de boroboate în care Stroe et comp. se lansaseră fără scăpare. Un singur exemplu. Golul al cincilea a fost primit la cîteva secunde după cel precedent, cînd punînd mingea la centru, tulcenii, prin fundașul central Zait, trimit mingea la portar (!), dar acesta, cu spatele la teren, relata spectatorilor din spațiile porții cum primise golul al patrulea.

În aceste condiții evoluția Flăcării roșii n-a putut consisui un test edificator. Noile achiziții, Baboie și Avramescu, au confirmat de la debut, înscriind împreună patru goluri. De la oaspeți doar jucătorul cu numărul 9, Bibu, a meritat să părăsească terenul cu fruntea sus.

Arbitrajul lui Ion Rusen (Fetești), bun doar în prima repriză.
FLĂCĂRA ROȘIE: Mușat — Dănescu, I. Gheorghe, Adam, Ganciu — Petriche, Fonca — Avramescu, Lafu, Ivan, Baboie.
STUFUL: Schmidt (min. 32: Stroe) — Uță, Zait, Mihai, Teodorescu — Strimbeanu, Titarov (min. 46: Sultman), Trucmel — Peceriță, Bibu, Măheța.

ION CUPEN
 corespondent

DIVIZIA C

REZULTATE... CLASAMENTE...

ETAPA VIITOARE...

SERIA EST

Unirea Focșani — Gloria C.F.R. Galați 1-2 (0-1), Oțelul Galați — Petrolul Moinești 2-0 (0-0), Șoimii Buzău — S.U.T. Galați 4-2 (1-1), Medicina Iași — Minobrad Vatra Dornei 3-0 (2-0), Ancora Galați — Metalul Buzău 3-0 (2-0), Metalul Rădăuți — Textila Buhuși 2-1 (0-0), Gloria Birlad — Foresta Fălceni 2-1 (1-1).

CLASAMENT

1. Gloria Birlad	8 6 1 1 12-3 13
2. Șoimii	8 4 2 2 17-11 10
3. Ancora	8 4 1 3 14-9 9
4. Medicina	8 4 1 3 12-10 9
5. Oțelul	8 4 1 3 7-6 9
6. Foresta	8 4 1 3 13-12 9
7. Unirea	8 3 2 3 10-8 8
8. Metalul Buzău	8 3 2 3 8-7 8
9. Gloria C.F.R.	8 4 0 4 10-10 8
10. Petrolul	8 3 1 4 9-10 7
11. Minobrad	8 3 1 4 9-12 7
12. Textila	8 3 1 4 8-12 7
13. Metalul Rădăuți	8 1 2 5 6-17 4
14. S.U.T.	8 1 2 5 5-17 4

ETAPA VIITOARE

S.U.T. Galați — Medicina Iași, Minobrad Vatra Dornei — Șoimii Buzău, Textila Buhuși — Foresta Fălceni, Unirea Focșani — Petrolul Moinești, Gloria C.F.R. Galați — Gloria Birlad, Metalul Buzău — Oțelul Galați, Metalul Rădăuți — Ancora Galați.

SERIA SUD

Viitorul Fieni — Progresul Brăila 0-1 (0-1), Metalul Tîrgoviște — S.N. Oțenita 3-0 (0-0), Flacăra roșie București — Stuful Tulcea 6-0 (1-0), Oțelul Sf. Gheorghe — Electrica Constanța 2-0 (0-0), I.M.U. Medgidia — T.U.G. București 0-0, Rapid Plopieni — Chimia Turnu Măgurele 6-0 (4-0), Rapid C.F. București — Dunărea Giurgiu 1-2 (1-1).

CLASAMENT

1. Dunărea	8 6 1 1 14-6 13
2. Flacăra roșie	8 5 1 2 16-4 11
3. Metalul	8 5 1 2 13-7 11
4. Stuful	8 5 0 3 15-14 10
5. Rapid Plopieni	8 4 1 3 15-10 9
6. Progresul	8 3 3 2 8-5 9
7. Chimia	8 3 3 2 4-8 9
8. Electrica	8 4 0 4 7-9 8
9. T.U.G.	8 2 3 3 11-14 7
10. S.N.O.	8 2 3 3 11-14 7
11. I.M.U.M.	8 1 3 4 3-6 5
12. Oțelul	8 2 1 5 8-15 5
13. Viitorul	8 1 2 5 4-13 4
14. Rapid C.F.	8 1 2 5 6-16 4

ETAPA VIITOARE

S.N. Oțenita — I.M.U. Medgidia, T.U.G. București — Oțelul Sf. Gheorghe, Electrica Constanța — Viitorul Fieni, Chimia Tr. Măgurele — Flacăra roșie București, Dunărea Giurgiu — Stuful Tulcea, Metalul Tîrgoviște — Rapid C.F. București, Progresul Brăila — Rapid Plopieni.

SERIA VEST

Progresul Strehala — Tractorul Brașov 1-0 (1-0), U.M. Timișoara — Mureșul Deva 1-0 (0-0), Minerul Lupeni — Progresul Corabia 3-0 (0-0), Chimig Făgăraș — Victoria Cluj 1-1 (0-1), Minerul Anina — Metalul Tr. Severin 2-1 (2-0), Victoria Tg. Jiu — C.F.R. Caransebeș 3-2 (1-0), A.S.A. Sibiu — Electroputere Craiova 1-1 (0-1).

CLASAMENT

1. Electroputere	8 5 2 1 17-4 13
2. Chimia	8 4 3 1 14-8 11
3. Metalul	8 4 2 2 14-9 10
4. Minerul Anina	8 4 2 2 11-6 10
5. Victoria Cluj	8 3 3 2 16-10 9
6. Mureșul	8 3 2 3 16-9 8
7. A.S.A.	8 2 4 2 12-8 8
8. Tractorul	8 3 2 3 13-12 8
9. Minerul Lupeni	8 3 3 1 13-7 7
10. Victoria Tg. Jiu	8 3 1 4 11-20 7
11. U.M.T.	8 2 2 4 11-16 6
12. Progresul Strehala	8 2 2 4 9-16 6
13. C.F.R.	8 2 2 4 11-19 6
14. Progresul Corabia	8 1 2 5 9-23 4

ETAPA VIITOARE

Victoria Cluj — A.S.A. Sibiu, Tractorul Brașov — Minerul Anina, Mureșul Deva — Victoria Tg. Jiu, Progresul Strehala — Minerul Lupeni, Electroputere Craiova — C.F.R. Caransebeș, Progresul Corabia — U.M. Timișoara, Metalul Tr. Severin — Chimia Făgăraș.

SERIA NORD

Medicina Tg. Mureș — Minerul Baia Sprie 6-2 (2-1), Minerul Bihor — Metalul Satu Mare 2-1 (1-1), Medicina Cluj — Metalul Copșa Mică 5-0 (3-0), Unio Satu Mare — Steaua roșie Salonta 2-0 (0-0), Fianța Sighișoara — Unirea Dej 3-0 (2-0), Soda Ocna Mureș — Recolta Carei 1-4 (1-0), Metalul Aiud — Chimia Tîrnăveni 3-1 (2-3).

CLASAMENT

1. Medicina Cluj	8 4 3 1 16-2 11
2. Medicina Tg. M.	8 3 4 1 18-11 10
3. Metalul Aiud	8 5 0 3 19-14 10
4. Fianța	8 4 1 3 15-10 9
5. Chimica	8 4 1 3 14-11 9
6. Recolta	8 3 3 2 8-11 9
7-8. Steaua roșie	8 3 2 3 9-8 8
9. Min. Bihor	8 3 2 3 12-13 8
10. Soda	8 3 2 3 11-15 8
11. Metalul S. Mare	8 2 2 4 9-11 8
12. Min. B. Sprie	8 3 0 5 10-22 6
13. Unirea	8 2 1 5 12-15 5
14. Metalul C. Mică	8 1 3 4 10-21 5

ETAPA VIITOARE

Metalul Satu Mare — Fianța Sighișoara, Recolta Carei — Medicina Tg. Mureș, Steaua roșie Salonta — Metalul Aiud, Chimia Tîrnăveni — Medicina Cluj, Minerul Bihor — Soda Oc. Mureș, Metalul Copșa Mică — Minerul Baia Sprie, Unirea Dej — Unio Satu Mare.

FOTBALIȘTII POLONEZI ÎNTRE VARȘOVIA ȘI BRUXELLES

La 29 octombrie, fotbalul nostru va fi din nou angajat pe patru fronturi, de data aceasta în compania reprezentativelor Poloniei: echipele A și de juniori vor juca în deplasare, la Cracovia și, respectiv, Tarnobrzeg, iar formațiile B și de tineret la Craiova și, respectiv, București.

Desigur că pe cititorii noștri îi interesează câteva amănunte despre viitorii noștri parteneri și în special despre prima reprezentativă, cu care ne vom întâlni pentru a 19-a oară și care, recent, a furnizat două mari surprize în campionatul Europei: a pierdut cu 4-1 meciul cu Franța la Varșovia și, în schimb, a câștigat cu 4-2 cel cu Belgia la Bruxelles! Iată câteva date, foarte interesante, pe care ni le-au furnizat ziaristii francezi, prezenți la jocul Belgia - Polonia pentru a urmări echipa belgiană, cu care Franța se va întâlni la 28 octombrie la Nantes, tot în campionatul Europei.

DIFERENȚA DINTRE VARȘOVIA ȘI BRUXELLES

A fost o diferență, determinată de locul disputării partidei și precizat astfel de trimisul special al revistei „France Football”, J. — Ph. Rethacker: „Diferența esențială rezidă în faptul că polonezii se tem mult de francezi, dar nu au frică de belgieni, care nu i-au putut învinge timp de 34 de ani. De altfel, la Varșovia echipa Poloniei — jucând pe teren propriu — a fost mult mai ofensivă, dar destul de neîndemnată în pregătirea acțiunilor. În schimb, la Bruxelles, ea s-a arătat prudentă, aproape resemnată la începutul jocului, dar din ce în ce mai îndrăzneată pe măsură ce-i reusea totul”.

Această subliniere ne dă o imagine asupra felului cum vor evolua fotbalistii polonezi contra noastră la Cracovia. Mai interesantă ni se pare însă, aprecierea asupra meciului...

...CUM AU JUCAT POLONEZII LA BRUXELLES

În această privință redăm opiniile a două publicații:

„L'Equipe”: „Echipa poloneză își datorează succesul său jocului pe contraatac, sprijinit pe o apărare „zăvorâtă” de Oslizlo și susținută de Gmoch și Brejza — „umbrele” lui Van Himst și Devriendt. Halfii au stăpinit mijlocul terenului, unde au avut superioritatea numerică. În acest joc, remarcabilul tehnician Brychczy a avut partea leului”.

„France Football”: „Polonezii au adoptat de la început un „lacăt” foarte solid. Oslizlo plasându-se în spatele colegilor săi

din fund, cei mai periculoși înaintași belgieni Devriendt și Van Himst fiind foarte sever marcați de Gmoch și Brejza, mijlocul terenului fiind ocupat de trei oameni: extrema stângă repliată Faber, halful Šmid și falsul centru atacant Brychczy, care de altfel a fost strategul echipei poloneze. Într-adevăr, Brychczy a fost acela de la care au pornit toate contraatacurile conduse în cea mai mare parte a timpului prin Lubanski și încheiate prin surprinzătoarea extremă dreaptă Zmijewsky, autorul a trei goluri.

O REVELAȚIE: ZMIJEWSKY

După partida cu Franța, antrenorul Matyas a renunțat la fundașii Kowalski și Anczok, la mijlocașul Suski și atacanții Szoltysik și Gadocha aliniind la Bruxelles formația: KOSTKA — BRECHNICZEK, OSŁIZLO, SZEFFER, GMOCH — BREJZA, ŠMID, BRYCHCZY, ZMIJEWSKY, LUBANSKI, FABER.

În afara lui Brychczy și Oslizlo în mod special s-a mai remarcat și Zmijewsky (24 ani), ofițer de carieră, membru al echipei Legia Varșovia, pentru a doua oară selecționat (a debutat acum doi ani, într-un meci cu Italia). Jucător cu excelente calități atletice (1,80 m înălțime, 74 kg greutate), Zmijewsky este unul din cei mai eficași atacanți polonezi, lucru pe care l-a confirmat și la Bruxelles, marcând 3 goluri, performanță deloc banală. Un amănunt: este un fost junior U.E.F.A.; a participat la Turneul din 1961, în Portugalia, și a jucat în finala Portugalia — Polonia

Ziarele franceze, ca și cele belgiene mai ales, subliniază că echipa Belgiei n-a reușit să învingă reprezentativa Poloniei în 34 de ani. Palmaresul României — Polonia arată că din 1932 viitorii noștri adversari n-au reușit să câștige nici un meci (prima și singura lor victorie a fost consemnată în 1932 la București, cu 5-0 (...)). Belgianii au fost victimele „alergiei poloneze”; există și o „alergie română” pentru polonezi? Vom vedea la 29 octombrie. (p. 9).

SCRISOARE DIN BRAZILIA

DANSUL CIFRELOR CONTINUĂ...

SAO PAULO. — Aimore Moreira este antrenorul desemnat de conducerea sportului brazilian să pregătească lotul reprezentativ pentru preliminariile campionatului mondial 1970 și, dacă va fi cazul, pentru turneul final din Mexic. Aimore Moreira, după cum se știe, a mai fost la conducerea

te să te aperi cu 8 jucători și să ataci cu tot atâția. În acest fel, avem o așezare 4-4-2 în apărare și 2-4-4 în atac”.

MIȘCAREA ÎN NOUA METODA

„Patru jucători au sarcina să asigure mișcarea în teren. Ei sînt cei doi fundași laterali, cînd echipa trece din apărare în atac, formînd o linie de patru mijlocași; în același timp, cei doi mijlocași — tot în condițiile trecerii în atac, avansează formînd o linie de patru înaintași. În cazul pierderii mingii și, deci, trecerii în apărare, mișcarea se inversează: aripile devin mijlocași, la loc, iar mijlocașii laterali redevin fundași laterali. Adică totul revine la poziția inițială. (În cele două schițe este prezentată mișcarea de atac și apărare a întregii echipe).

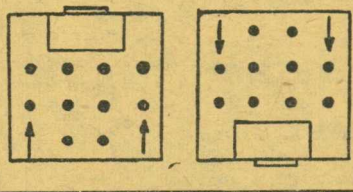
Această mișcare este clasică, mai bine zis va deveni clasică. Dar sînt posibile variante, ca atacul supranumeric sau apărarea supranumerică.

JUCĂTORII RAPIZI: O CERINȚĂ

„Acest 4-4-2 sau 2-4-4 (nu am încă un nume pentru el) — completează Aimore — are nevoie de jucători de margine (fundași și mijlocași laterali) foarte rapizi și rezistenți, care să poată îndeplini sarcinile avansării și retragerii în mod repetat. În acest fel însă, vom trece la un nou tip de jucători: atacanți și apărători. Cel puțin fotbalul brazilian, care a specializat atacanți fără calități defensive și apărători fără calități ofensive, trebuie să-și formuleze concepția și să creeze jucători compleți, așa cum cere fotbalul modern. Metoda preconizată va crea cel puțin patru elemente noi pentru fiecare echipă. Și încă un lucru. Fotbalul din zilele noastre se bazează pe câteva vedete care monopolizează acțiunile. E greșit. Trebuie să ne întoarcem la ideea fotbalului de echipă, pentru ca toți să poată juca, nu să avem, ca azi, niște „supra-oameni”, care în 90% din cazuri sînt totuși creații artificiale și nu vedete reale ale balonului rotund”.

Iată care sînt părerile lui Aimore Moreira, unul din cei mai competenți tehnicieni ai fotbalului brazilian.

CARLOS ALFREDO BARRA

tehnică a lotului; împreună cu Feola, l-a pregătit pentru C.M. 1962. După aceea, el a activat la clubul Palmeiras din Sao Paulo, de unde a demisionat, însă, recent, pe motiv că nu se înțelegea cu jucătorii și o dată cu asumirea sa la lot, s-a consacrat acestei noi funcții. Natural, presa sportivă a căutat să-i cunoască intențiile cu privire la metoda de joc și în legătură cu aceasta Aimore a făcut câteva declarații care au stîrnit mare interes și pe care mă grăbesc să vi le împărtășesc

A MURIT 4-2-4

„Pot să afirm — a spus el — că metoda de așezare 4-2-4, cu care am câștigat două titluri mondiale, e terminată. Defectul ei constă în faptul că dă mult spațiu de jucat echipei care este în posesia mingii. Mă refer la imensul spațiu neacoperit din mijlocul echipei. Aici se joacă în voie dar cînd se ajunge în fața porții se produce o aglomerație care omoară spectacolul, reduce posibilitățile de gol, mă rog nu mai este fotbal”.

Aimore este de părere că nici 4-3-3, pe care el însuși l-a transformat și l-a adaptat în diferite feluri, nu mai este actual. Retragerea extremei stînga, așa cum joacă echipele braziliene, nu mai constituie o armă eficientă.

„E firesc, deci — a adăugat Aimore — să mergem mai departe, spre o formă nouă, complet adaptabilă posibilităților generale, elastică, simplă, echilibrată. În acest caz mi se pare preferabilă o metodă care permi-

Panică la poarta echipei Austriei. Portarul oaspeților, Fuchsichler (în stînga), a ratat intervenția la un șut al lui Papaioanou, dar „capul” lui Botinos (dreapta, în tricou de culoare închisă) nu va ajunge mingea, care se plimbă prin fața porții. O ocazie ratată.

PE ECRANUL EUROPEAN...

Săptămîna care urmează este dominată tot de campionatul Europei și în special de jocurile din cadrul grupei a VIII-a, în care se reia lupta pentru primul loc sub semnul unei pasionante întrebări: se va califica sau nu campiona mondială în turneul final al campionatului european? Șanse sînt și pentru o alternativă și pentru alta. Pierzînd jocul cu Scoția la Londra, Anglia și-a văzut reduce posibilitățile de a ocupa primul loc. Speranțe, însă, mai are pentru că în fotbal poate interveni și cuvîntul autsaiderului și în grupa a VIII-a sînt echipe care-și pot asuma un asemenea rol. Chiar săptămîna aceasta au prilejul s-o facă. Sîmbătă cei doi favoriți ai grupei, Scoția și Anglia, joacă în deplasare cu Irlanda de Nord și, respectiv, Tara Gallor, și orice punct cîștigat sau pierdut înseamnă pentru ei șanse în plus sau în minus în cursa pentru primul loc.

REÎNCEPE LUPTA ÎN GRUPA A VIII-a CU ÎNTREBAREA: SE VA CALIFICA ANGLIA ?

Lucrul acesta rezultă, de altfel, din situația actuală din clasament:

1. Scoția	3 2 1 0 6-4 5
2. Anglia	3 2 0 1 9-4 4
3. Tara Gallor	3 0 2 1 2-6 2
4. Irlanda de Nord	3 0 1 2 1-4 1

Marea bătălie însă, se va da anul viitor, la 24 februarie: Scoția — Anglia. Pînă atuncî sînt programate jocurile: Anglia — Irlanda de Nord la 15 noiembrie și Scoția — Tara Gallor la 22 noiembrie.

A doua zi după începerea returului în grupa a VIII-a, agenția fotbalistică europeană prevede un alt eveniment de mare interes, așteptat cu aceeași pasiune: Spania — Cehoslovacia, returul derbyului grupei I. Cele mai multe șanse, însă, le are Cehoslovacia, pentru că ea poate realiza un punctaj total superior spaniolilor, cum rezultă de altfel din următorul clasament la zi:

1. Cehoslovacia	3 3 0 0 6-0 6
2. Spania	5 2 2 1 4-1 6
3. Irlanda	5 1 1 3 3-7 3
4. Turcia	5 1 1 3 3-8 3

Viitoarele întâlniri: Turcia — Cehoslovacia la 15 noiembrie și Cehoslovacia — Irlanda la 22 noiembrie.

Acestea la capitolul intertări. La intercluburi, programul este la fel de redus. Sînt programate doar două jocuri, miercuri, în cadrul „Cupel oraselor țiguri”: Atletico Madrid — Wiener S.C. (5-2 în primul joc) și Lokomotiv Plovdiv — Partizan (1-5 în tur). Situația este clară: Atletico și Partizan au luat o opțiune serioasă asupra calificării.

Ceea ce este așteptat cu interes, însă, este tragerea la sorți a optimilor de finală din „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor”, programată vineri la Madrid. Ce surprize pregătesc oare sorții? Vom vedea.

IMPRESII DIN NOUL CAMPIONAT ÎN ITALIA

Am asistat recent la meciul Spal — Roma, din campionatul italian. Poate calendarul etapei ar fi oferit altceva mai bun, dar voi vorbi despre acest meci pentru că el a fost o sinteză perfectă a nivelului scăzut la care se desfășoară în acest an campionatul peninsular.

Așadar, Spal — Roma. Antrenorii celor două echipe au recurs la cele mai extravagante metode pentru a-și strica unul altuia cărțile pe care le aveau în mînă... Trucuri puerile, umoristice, ca acela de mult „fumat” de a da jucătorilor un număr pe spate altul decît al rolului său, încercînd să-și păcălească adversarul E duros să vezi în frunte o echipă (Roma), care nu se preocupă decît de tactici obstrucționiste, doar de rezultat.

M-am referit la Spal — Roma dar aceste rînduri s-ar putea extinde și la alte echipe, cu mai serioase „state de serviciu”, ca Inter, Bologna, Juventus, Napoli, Milan, Fiorentina. Să începem — „noblesse oblige” — cu campioana Italiei, Juventus. De ce „Juve” nu mai merge ca anul trecut? După noi, motivul principal îl constituie disputa care există în sinul echipei între golgeterii săi, Paoli și Zigoni, care nu pot să conviețuiască.

Bologna? Cu această echipă mergeau toate pronosticurile, dar a avut ghinionul să piardă pe conducătorul său de joc, Bulgarelli, încă înainte de prima etapă. Bulgarelli a fost operat de menisc și actualmente e pe drumul vindecării.

Apropo de menisc. Un asemenea caz se petrece și cu Napoli, unde Sivori a suferit o operație identică...

Dar Inter? Evident, trece printr-o criză de refacere. Refacere dorită de Helenio Herrera, care a renunțat la Picchi și Guarneri și l-a achiziționat pe Nielsen. Duminică seara, la televiziune, Herrera a dat un interviu în care își manifestă increderea în revenirea echipei, dar evoluțiile de pînă acum ale „negru-azurilor” îl dezminț pe tehnicianul echipei din Milano, deoarece lipsa de înțelegere între jucători apare clar la fiecare partidă.

Să dedicăm aceste ultime rînduri arbitrilor. Ei și-au finit recent la Riccione consiliul anual, terminat cu declarații solene de reprimare a jocului dur, a incorectitudinilor. Primele etape au arătat însă că arbitrii îi sancționează doar pe jucătorii mai limbuși, în vreme ce acei care lovesc, care-și fac un obiectiv din gamba adversarilor rămîn netulburați în teren. Poate să mă confirme Rivera de la Milan, care a luat o lovitură pe care n-o va uita, de la Bertini, în meciul Milan — Fiorentina.

Lo Bello domină mai departe scena arbitrilor. Recent, la derbyul Milan — Roma, un spectator a intrat pe teren cu intenții războinice. Lo Bello, care conducea jocul, n-a recurs la oamenii de ordine. L-a prins pe recalcitrant de cravată și l-a condus afară din teren, unde i-a dat și un picior într-o parte moale a corpului.

Din păcate, în Italia există un singur Lo Bello...

CESARE TRENTINI

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

pei intercontinentale” (la Buenos Aires) să fie condus de o brigadă de arbitri din Chile, Uruguay sau Ecuador.

La 13 decembrie se va disputa la Las Palmas (Spania) un meci între echipele de tineret ale Spaniei și Portugaliei.

Noul campionat al Greciei va fi disputat de 18 echipe, printre care — pentru prima dată — și o formație din Cipru: Olimpiakos Nicosia.

Selecționata Ungariei va întreprinde un turneu de 6 meciuri în America de Sud, dintre care două în Brazilia. Turneul este prevăzut pentru luna decembrie a acestui an.

ULTIMUL CADOU PE CARE ȘI-L DOREȘTE UN PREȘEDINTE

Real Madrid, în frunte cu președintele său Bernabeu, a tremurat la Amsterdam, în fața lui Ajax. În meciul de debut în actuala ediție a „Cupei campionilor europeni”. Iar după joc, „bătrînul” său președinte se felicita pentru meciul noul (1-1) — câștigat. Câtă dreptate a avut acest experimental și priceput conducător de club s-a văzut două săptămâni mai târziu, când Real Madrid a trecut prin aceleași mari emoții, de data aceasta pe teren propriu, tot în fața excelentului campion olandez. După scurgerea timpului normal de joc, rezultatul era... 1-1. Așadar, dacă la Amsterdam, Ajax ar fi reușit să-și păstreze până la urmă avantajul de un gol avut la un moment dat (1-0), Real și-ar fi luat adio de la „C.C.E.”. S-au disputat însă prelungirile regulamentare, prevăzute în asemenea situații și madrilenii au reușit să înscrie punctul victoriei și, de fapt, al calificării.

Astfel, cu mari emoții, noul Real a rămas în competiția la care — mare performanță — participă pentru a 13-a oară, făcând un însemnat pas spre împlinirea dorinței fidelului său președinte. Un președinte care mai întâi i-a slujit ca jucător și căpitan al echipei, iar apoi, timp de 25 de ani, i-a călăuzit destinele, ducându-l pe drumul gloriei.

Care este dorința lui Bernabeu? Remarcând că după 31 de ani de activitate neîntreruptă la Real Madrid, începe să se simtă... bătrîn, lăsând să se înțeleagă astfel, că se gîndește la o retragere, „Don Santiago” a spus unui ziarist francez: „Aș dori să mi se găsească un succesor și în acest scop m-am adresat comitetului clubului. Dar, înainte, aș dori foarte mult ca echipa să-mi facă încă o dată cadou „Cupa campionilor europeni”. Este o competiție extraordinară, care a dat o poziție decisivă clubului nostru. Cînd mă gîndesc la toate orele glorioase pe care le-am trăit grație Cupei, mă simt fericit și mîndru dar și recunoscător că o astfel de competiție a putut vedea lumina zilei.”

Într-adevăr, „C.C.E.” i-a dat strălucire lui Real Madrid, dar nu-i mai puțin adevărat că și Real a contribuit la marea ei succes. După cum numele și ascensiunea clubului madrilen sînt strîns legate de cel al lui Bernabeu. Și nu exagerăm cu nimic afirmînd că fotbalul european datează mult cuplului Real-Bernabeu. (p. 9)

DE TOATE, DE PRETUTINDENI

DE DOUĂ ORI NU!

Faptul e hotărît: finala „Cupei campionilor europeni” ediția 1967-1968 se va disputa la 29 mai la Londra, pe vestitul stadion „Wembley”.

Și mai este ceva hotărît: în caz de rejucare (la egalitate de scor și după prelungiri), finalistele se vor reîntîlni după două zile, tot la Londra, dar nu pe „Wembley”, ci pe un alt teren deoarece primul va fi... indisponibil pentru rejucare.

UN TURNEU AL „MARILOR” ÎN ARGENTINA?

Federația argentiniană are în proiect organizarea, în vara anului viitor la Buenos Aires, a unui foarte interesant turneu internațional. Este vorba de o întrecere între echipele naționale din R. F. a Germaniei, vice-campioană mondială, Portugalia, a patra clasată la C.M. 1966, Italia, Spania și, bineînțeles, Argentina. Cîrind vor fi lansate invitațiile.

UN NOU RECORD AL LUI REAL MADRID

Pe lista recordurilor realizate de Real Madrid mai trebuie adăugat unul: acela al jucătorilor dați echipei naționale. Pînă astăzi, nu mai puțin de 95 de fotbaliști ai săi au îmbrăcat tricoul național. De cele mai multe ori: Ricardo Zamora 46, Gento 41, Di Stefano 81...

După ce joacă în echipa din orașelul Barkking, apoi în diverse selecționate districtuale de juniori, Bobby Moore este luat de clubul West Ham unde se antrenează sub conducerea lui Malcolm Allison.

Ca junior al acestui club face parte de mai multe ori din echipa Angliei la turneele U.E.F.A. În anul 1958 este promovat în prima echipă a clubului, iar în urma plecării vechiului său rival, internaționalul John Smith, devine titular.

Moore povestește apoi despre debutul în prima reprezentativă a Angliei și despre alte întîlniri internaționale. Apoi, el s-a ocupat de turneul de la New York ediția 1963 și de apariția lui Alf Ramsey la conducerea echipei Angliei, precum și despre memorabilul meci Anglia — Restul lumii, desfășurat pe Wembley cu ocazia împlinirii a o sută de ani de la înființarea Federației engleze de fotbal. Curînd el pleacă la Rio de Janeiro pentru a participa la „Mica cupă mondială”, alături de echipele Braziliei, Argentinei și Portugaliei. Aci Moore are sarcina să-l marcheze pe Pelé, acesta lăsîndu-i o frumoasă impresie. Brazilia a învins cu 5-1.

Revenind la activitatea internă, Moore a povestit cum a ajuns West Ham în finala Cupei. Am aflat apoi despre o întîmplare mai puțin fericită din viața lui Moore: primele simptome ale unei boli ce va necesita o intervenție chirurgicală, operația propriu zisă, convalescența și revenirea pe terenul de fotbal.

În ultimul capitol am urmărit ascensiunea lui West Ham pînă la memorabila finală a „Cupei Cupei” — ediția 1965, finală disputată în compania redutabilei echipe germane „München 1860”.

Toți londonezii aflați pe stadion intonară în cor cîntecul echipei noastre „The Bubbles” (baloancle, în englezește n.n.).

— Asta a fost, mă gîndeam. Acum îți avem în mîină.

Nu mai un minut mai tîrziu, Brian Dear recuperă o mîinge undeva în ajura spațiului de pedepșă german. Radenković ieși mult în afara careului și-l trînti pe Ron la pămînt, cînd acesta încearcă să-l dribleze. Lovitura liberă acordată de arbitru fusese executată de mine. Am tras cam în mijlocul careului, spre poartă, dar prea departe totuși de gol pentru ca Radenković să poată ieși în întîmpinarea mingii. Ea fusese ajunsă de Martin Peters care o pasă repede, cu multă precizie, lui Alan Sealey. Alan se afla exact la doi metri de poartă. Chiar dacă pînă în momentul acela am avut destul de multe ratări, aceasta era în fine șansa cea mare și Sealey nu trecu pe lîngă ea.

Ultimele douăzeci de minute au aparținut echipei München care atacă decîntînt, fără încetare. Cu toate acestea era cit p-acă să mai marcăm noi de două ori. Publicul era în delir.

Întregul stadion intonă melodia (invențiată) „Salutare, salutare, noi am câștigat” (echivalentul englez al lui „Ați min-căut hă-ta-ie” — n.n.), lucru pe de o parte puțin îmbucurător, căci știu ce simte un jucător care părăsește terenul învins, cînd i se cîntă aceasă melodie. De data aceasta însă cuvintele nu se adresau adversarilor noștri ci echipelor Liverpool și Leeds care și-au disputat finala „Cupei Angliei”, vîind să arate că și o echipă londoneză poate câștiga o cupă. (Cititorul român va înțelege mai greu această mentalitate insulară n.n.).

Urînd în fruntea echipei treptele lojei regale, mă gîndeam că acesta era unul din momentele cele mai mari ale vieții mele. Totul a mers cum nu se poate mai bine, meciul în sine, rezultatul, pînă și timpul care a fost favorabil. Consider că și ghinionul nostru în preajma porții din prima repriză a contribuit la succesul de ansamblu, căci dacă am fi marcat devreme, poate că nu ar fi existat atîta tensiune și spectaculozitate.

— Contează maniera în care am câștigat, ne spuse Ron Greenwood, bucurîndu-se ca un copil. Chiar cu această victorie minunată în mîină, pentru el conta mai mult ceea ce numea „puritatea” jocului.

Toată lumea cu care m-am întîlnit după acest mare succes, îmi spunea că a fost cel mai bun joc de fotbal pe care-l văzuseră de nu știu cît timp și că prin acest joc am făcut cel mai mare serviciu fotbalului englez. Era unul din acele meciuri în care ne-a reușit totul și încă la un nivel înalt. Și aceasta datorită faptului că ambele echipe erau decise de la bun început să joace deschis, mereu în atac.

Fără să încerc să acord prea multă importanță unui singur joc, chiar de factură înaltă, trebuie să spun că acest meci a contribuit foarte mult la risipirea nemulțumirilor generale care domnea după disputarea finalei „Cupei Angliei” între Liverpool și Leeds United. Este foarte adevărat că ambele echipe au jucat cu mult sub nivelul lor obișnuit și, mai mult, sub posibilitățile lor reale, dar se știa din prima clipă că ambele echipe au apărut pe teren cu intenția de a câștiga Cupa Angliei și nu de a face demonstrație de fotbal. Bine, rău, acesta este adevărul...

Criticii răuvoitori și dezinformași s-au cramponat de cele de mai sus ca fiind un semn că planificarea în fotbal, sau, cum îi spunem noi, metoda nouă, științifică, nu însemna nimic altceva decît un fotbal plicticos și negativ. De ani de zile acești oameni nu ne numeau altfel decît „maniact ai teoriei”, dar o dată cu finala noastră am putut dovedi că un fotbal planificat, mai bine zis metode științifice planificate în fotbal nu înseamnă de loc plicticisală.

În afara succesului raportat de Alan Sealey care a fost categoric cel mai bun

din 22, m-am bucurat enorm de mult pentru portarul nostru Jim Standen. Cît timp a jucat la Arsenal nu a reușit să pătrundă în prima echipă din cauza strălucirii lui Jack Kelsey. Dacă s-ar fi dus la Luton Town, așa cum intenționase la un moment dat, ar fi pierit neobservat, în obscuritate. Acum, într-un răstimp destul de scurt, de numai 12 luni, el a câștigat o medalie în „Cupa Angliei”, o altă medalie cîmpioană, medalie de campion de cricket cu echipa Worcester și culmea... titlul de campion al Londrei la... poice.

Cartiere întregi în veselie

Am sărbătorit succesul nostru într-un mod destul de curios. Se pare că planurile noastre extra-fotbalistice sînt mult mai puțin ambițioase și spectaculoase decît fotbalul pe care-l jucăm. Dar să le luăm pe rînd.

Cred, fără să exagerez un pic, că noaptea aceea a fost sărbătorită în estul Londrei într-un entuziasm nemaicunoscut de la sfîrșitul războiului și care s-a manifestat doar o dată, cu ocazia „Zilei Victoriei” (ziua capitulării Germaniei naziste în cel de-al doilea război mondial — n.n.). În toate suburbiile din estul Londrei și West Ham, East Ham, Plaistow, Bow, Ilford și Barkking (ultima este comuna natală a lui Bobby Moore — n.n.), localurile de toate categoriile erau suprapopulate și nu puteai face un pas fără să auzi melodia, sau cum îi spunea lumea atunci, „îmnu!” echipei West Ham: „Voi sufla mereu în baloane, baloane frumoase ce se ridică spre cer”. În unele din aceste localuri se improvizară pe loc un nou dans, pe care lumea îl numea West Ham cha-cha.

În orice caz, era o noapte de neuitat. Exact cu un an și 17 zile în urmă (3 mai 1964 — n.n.) câștigaserăm finala „Cupei Angliei” împotriva lui Preston North End și iată-ne acum, 382 de zile mai tîrziu, a doua echipă engleză care ducea acasă unul din cele două trofee strălucite pe care le oferă Europa.

Primul ministru Harold Wilson ne trimise o telegramă de felicitări. Împreună cu alte 30 de milioane de spectatori din aproape întreaga Europă, el urmărise cu pasiune meciul în fața micului ecran. „Joc splendid și victorie minunată”, se spunea printre altele în telegramă. La banchetul de după meci am stat față-n față, la aceeași masă, cu vicepremierul George Brown.

— Ce joc minunat, spuse el în timp ce dirija corul oaspeților care intonasă cîntecul nostru al baloanelor.

— Ce victorie, ce noapte minunată, sublinia la rîndul său Dennis Howel, arbitru de divizia întâi, numit ulterior ministru al sporturilor. Ne spuse că meciul a fost unul din cele mai bune pe care le-a văzut în cariera lui, și adăugă că maniera de joc și desfășurarea partidei ca un tot vor aduce cele mai bune servicii fotbalului atît în Anglia cît și în Europa.

Pot spune că la vîrsta de 24 ani am gustat cele mai mari satisfacții pe care le poate oferi fotbalul. Fericirea de nedescris, atunci cînd am semnat contractul cu West Ham, primul meu joc în naționala țării, conducînd echipa mea la victorie în „Cupa Angliei” și acum, momentul suprem, cînd președintele U.E.F.A., Gustav Wiedekehr, mi-a înmînat trofeul care răsplătește echipa câștigătoare a competiției „Cupa Cupei”.

După banchet ne-am dat seama că toate mașinile noastre erau la stadionul Upton Park, unde le-am lăsat în noaptea precedentă cînd am mers la hotelul la care eram cazați în ajunul meciului. Așa că, în loc de a merge cu toții la un club elegant din și mai elegantul cartier West End de unde ar fi trebuit să facem rost de mijloace de transport în zori pentru întreaga societate, ne-am dus cu toții în autobuzul nostru la Upton Park unde bineînțeles am găsit locul pustiu și nici măcar luminat.

Toată lumea era însă veselă. Am organizat pe loc o mică serbare la bufetul nostru care era instalat sub tribuna principală. Era o încheiere ideală a unui sezon care la un moment dat părea să fie pentru mine sfîrșitul carierei. Dar în seara aceea era foarte bine să fii jucător la West Ham. La sentimentul nostru că fotbalul de club englez revenise în fruntea ierarhiei, s-a adăugat și altul că, în curînd, același lucru se va întîmpla și cu fotbalul englez în general.

Nu-mi dau de loc seama de ce Anglia își câștigase o reputație de „domnișoare de pension” în fotbal. Adevărat ori nu, fapt este că atunci cînd am început cariera mea de internațional, știam că eram definitiv etichetați ca pușorii cei mai blînzi din cele patru țări surori ale Marii Britanii.

Un meci internațional pe Wembley împotriva Scoției apărea mai întotdeauna ca o victorie scoțiană sigură, dinainte câștigată. O vizită a echipei Angliei pe stadionul Windsor Park din Belfast, scula în picioare întreaga Irlandă de Nord. Cu tricoul echipei sale naționale pe el, orice jucător galez devenea un fel de distrugător de

uriași. Iar noi? Anglia? Indiferent de faptul că am bătut Scoția cu 9-3 (e mult de atunci), se spunea că asta nu dovedește decît faptul că avem un număr mai mare de jucători și deci de unde alege. În schimb, cînd câștiga Scoția...

Aș dori să explic, pentru a nu crea nici un fel de neînțelegere, de ce cred eu că celelalte trei țări surori dau întotdeauna impresia unui mare patriotism și a unui joc plin de abnegație, în timp ce tricourile albe (echipa națională a Angliei — n.n.) par să joace întotdeauna foarte calm, dacă nu chiar nepăsător.

Nu există nici un dubiu că fotbalul englez este superior celui din Scoția, Irlanda de Nord sau Țara Galilor. Dar se întîmplă de obicei că, atunci cînd frații mei mici joacă contra fratelui mai mare, ei caută întotdeauna să pară superiori și să câștige. Pentru fratele mai mare jocul nu înseamnă prea mult. Nu vreau să spun prin asta, de parte de mine gîndul, că în celelalte țări surori nu apar jucători cel puțin atît de buni ca la noi. În unele cazuri chiar apar acolo unul, doi jucători care sînt net superiori oricărui alt fotbalist din Anglia.

Și mai este adevărat faptul că numai puține cluburi din Anglia fac față fără jucători scoțieni, irlandezi sau galezi. Uitîndu-te la antrenorii, capetei impresia că fiecare club englez este antrenat de un scoțian. Din punct de vedere numeric însă, acești „emigranți” nu formează decît o picătură într-un ocean.

Ceea ce vreau eu să scot în evidență este fotbalul nostru divizionar, de club. Sînt absolut sincer cînd afirm (și cred) că la nivel de club avem un standard general mult mai bun decît orice altă țară din lume. În comparație cu liga engleză, fotbalul divizionar italian, de exemplu, apare ca o afacere mică, exclusivistă și în care domnește fotbalul cel mai negativ posibil.

În fața scoțienilor

Nu există un om care, cunoscînd cît de cît fotbalul britanic, să poată pune semnul egalității între fotbalul scoțian, galez sau irlandez și cel englez, bazat doar pe numărul de populație. Numai Londra singură are mai mulți locuitori decît întreaga Scoție! Acordînd tot respectul cuvenit calității fotbalului scoțian, trebuie spus totodată că ceea ce există în Scoția în materie de fotbal nu se poate compara cu ceea ce există la sud de frontiera imaginară între cele două țări surori. În ceea ce privește Irlanda (de Nord), am auzit spunîndu-se din mai multe locuri că secretul succesului lor în arena internațională (fîrînd seama de suprafața țării), constă în faptul că numărul de jucători fiind foarte redus, aceștia rămîn an de an, pe perioade foarte lungi, în aceeași echipă, ajungînd astfel să se înțeleagă foarte bine între ei.

Înțeleg așa dar perfect de bine de ce fotbalii scoțieni, galezi sau irlandezi și în special acei care fac deplasarea pentru a juca împotriva Angliei, privesc meciurile lor ca o șansă care le permite să-și dovedească lor înșiși posibilitatea de a egala uneori calitățile fratelui mai mare din sudul țării. Același lucru se întîmplă și cu spectatorii.

Niciodată publicul englez de pe stadionul Wembley nu a încercat să supraliciteze în materie de „galerie” zecile de mii de scoțieni care vin an de an pe acest stadion. De ce? În primul rînd, noi englezii sîntem cu mult mai rezervați. Dar mult mai important decît aceasta este faptul că țara este mult mai mare. Un supporter al echipei Bolton Wanderers, de exemplu, nu va simți niciodată aceeași prietenie sau mai bine zis și atașament față de un supporter al echipei West Ham să zicem, cum simt absolut toți scoțienii, indiferent de părerile lor personale în materie de cluburi, atunci cînd este vorba de reprezentativa lor națională.

Aceștia sînt părerile mele personale în legătură cu impresia existentă că Angliei îi lipsește „o inimă entuziastă”.

Dar cred că această impresie a fost spulberată definitiv în aprilie 1965, cînd Anglia a jucat împotriva Scoției pe stadionul Wembley, dovedînd atunci că zilele lipsite de entuziasm (dacă ele într-adevăr au existat vreodată) ale echipei noastre naționale au rămas definitiv în domeniul amintirilor. (Comentariile lui Bobby Moore cu privire la fotbalul scoțian se află într-un capitol anterior al cărții, publicat în Nr. 66 din 31 august al revistei noastre — n.n.).

Scoțienii porneau ca favoriți. Ne bătuseră cu un an în urmă la Hampden Park. Ne bătuseră cu doi ani în urmă chiar aici, pe Wembley. Ei aveau în jucători de talia lui Denis Law, Willie Henderson (Jim Baxter lipsea atunci din cauza unei fracturi la piciorul stîng), Ian St John, Billy McNeill și alții, o colecție de adevărate genii individuale care, reunite în aceeași echipă, puteau surclasă Anglia în cel mai pur sens al cuvîntului.

— Va urma —

Traducere de RADU HERBAY

Mario CORSO

Mario Corso ascultind sfaturile antrenorului Valcareggi

„Vi-l dau în grijă, signor Colausti. Dar vă rog să fiți sever cu el. E un încăpăținat cum rar s-a mai văzut și nu-l îmblinzești decât cu fotbalul. Spun drept, și l-am adus numai și numai fiindcă doresc să-l fac și pofta dar să-l și oblig să cunoască ce înseamnă disciplina antrenamentului”.

Cu aceste cuvinte, Octavio Corso, tatăl aceluia ce avea să devină preferatul iubitorilor de fotbal italieni, jucător de renume internațional, s-a adresat într-o zi antrenorului micului club Audace din San Michele, fostul internațional Colausti, prezentându-i pe micuțul Mario.

Pînă în 1959, Mario a rămas la Audace. Avea 18 ani cînd a pornit-o spre Milano. Îl aștepta acolo un club mare, Internazionale, care îl descoperise și finea moris să-l aibă printre juniorii săi. Corso povestește și acum emoția resimțită în momentele cînd a pătruns în clubul de pe via Dante 7. Ascultați intimplarea, așa cum a fost prezentată de eroul ei, într-o emisiune de televiziune:

„Taxiul, pe care îl luasem de la gara principală m-a lăsat în fața unui bloc nou, cu o intrare majestuoasă, cu uși mari în centrul ei, uși care mi-au dat un sentiment de panică în clipa cînd le-am deschis. Voi deschide și poarta destinului meu?, mi-am zis urcînd spre etajul doi. Aici, o placă în metal gălbui strălucia o intrare în lemn de mahon; pe ea scria „Internazionale F.C.”. Am deschis-o cu băgare de seamă și am pătruns în hol. Acolo primul om pe care l-am întâlnit a fost Guarneri. M-am recomandat și el mi-a răspuns: „A tu ești puștiul din San Michele? Intră repede la signor Moratti. Ești așteptat”. Președintele m-a întâmpinat cu un suris, am vorbit despre una, despre alta și la sfîrșit m-a încurajat zicîndu-mi: „dacă antrenorii care m-au văzut sînt de părere că pot juca la Inter, apoi să fii sigur că voi juca. Și, cu adevărat, la trei săptămîni după aceea, îmbrăcam, în meci oficial, tricoul negru-albastru”.

Cu Mario Corso s-au petrecut și întîmplări mai puțin plăcute pînă să așeze pe umeri toate galioanele consacării. Herrera a trebuit să lupte, ca și Colausti — cu ani înainte — pentru a-l face pe încăpăținatul din San Michele

să devină un adevărat om de echipă. Chiar rolul de creator, pe care i l-a rezervat „magul” l-a obligat pe acest „stingaci” să se mai despartă de „numerele” personale în favoarea mingilor utile formației. Cu Suarez în linie și similitudine de rol, Corso a dat lui Internazionale siguranța declanșării atacurilor și o măiestrită păstrare a mingii în preajma propriului careu de 16 metri și mai departe, prin manevre și elegante și subtile care au dat culoare acțiunilor unsprezecelei milanist; un element necesar în jocul sobru și așa de calculat al echipei care a dominat stagiunea fotbalistică mondială mai bine de trei ani.

Pentru Mario, la orizont sînt acum două evenimente: primul este căsătoria cu o tină studentă din Varese. Al doilea, la fel de important pentru viața lui, refacerea lui Internazionale. La 26 de ani, Corso are în față încă buni ani de fotbal și, mai ales cînd va veni momentul — nu prea îndepărtat — al plecării lui Suarez, lui îi va reveni integral rolul de conducător de joc și de profesor al adolescentului ce va urma spaniolului în formația lui Internazionale. „Cum trec anii..., mărturisese recent Corso. Mă gîndeam eu că voi ajunge să temperez pe alții, că va trebui să dau tonul prudenței și al altruismului, eu care am iubit ca nimeni altul driblingul pentru plăcerea personală, distracția cu mingea în teren în fața a zeci de mij de oameni, eu care am jertfit poate o acțiune bună pentru a încerca o fentă, adevărată nebunie judecată de „bătrîni” echipei? Și iată au venit zilele cînd, vrînd-nevrînd, trec hotarul spre epoca jocului de calcul, dorînd să prelungească astfel cu un an și încă unul viața pe scena marilor competiții...”

PORTARUL echipei Germania Aachen, Heinz Schoch, a salvat de la înec un băiețuș care căzuse într-un riu.

JUCĂTORUL ITALIAN Gualandri, dintr-o echipă amatoare (Chivasso) a făcut o poznă care l-a atras, cum scrie „France Football”, o suspendare pe viață: eliminat din joc de arbitru, la ieșirea de pe teren s-a răzburat pe un „tușier”, aruncîndu-i în cap o găleată cu apă...

ALARMA IN SCOTIA: doi danezi, Kaj Johansson și Erik Sorensen au fost desemnați de suporterele lui Glasgow Rangers ca jucători cei mai frumoși.

Eliminarea lui Celtic de către Dinamo Kiev a însemnat și un fapt inedit în „C.C.E.”: în 13 ani de existență a acestei cupe este pentru prima oară cînd echipa deținătoare este eliminată din primul tur!

Pentru prima dată a fost televizat în direct în culori un meci de fotbal: R.F. a Germaniei — Iugoslavia (3-1) din cadrul Cupei Europei. Dar după pauză, din cauza ploii și a întunericului, transmisia a continuat în alb — negru.

Actualul lider al campionatului Uniunii Sovietice, Dinamo Moscova, va susține la sfîrșitul acestei luni în Franța două meciuri amicale cu echipele din prima divizie F. C. Metz și F. C. Lyon.

Cu cele două goluri înscrise în meciul cu Sunderland din etapa a zecea a campionatului Angliei, Jimmy

MOZAIC

Greaves de la Tottenham a stabilit un record pentru un jucător englez în activitate: 292 goluri marcate în campionat. Și mai poate juca de aci înainte încă vreo cițiva ani!

Cu 51 selecționări în echipa națională, belgianul Joseph Jurion este pe cale să egaleze și chiar să întrecă recordul deținut de Vicky Mees (68 selecționări).

Luxemburghezul Heger din echipa Aris Bonnevoie (participant la „Cupa Cupei” din acest an) este și campionul țării la 480 m. plat.

Prin decret de stat, antrenorul Kader Firoud a fost numit Directorul Departamentului tineretului și sportului din Algeria. Firoud a fost pînă nu de mult antrenorul echipei franceze F.C. Toulouse — adversara piteștenilor din trecuta ediție a „Cupei Orașelor țîrguri”.

„Derbiul Sudului”, cum a fost numit recentul meci dintre Roma și Napoli, a avut un prolog neașteptat: perchezițiile făcute de către polițiști spectatorilor la intrarea pe stadion s-au soldat cu o cantitate de... 230 kg de petarde! Și au fost și spectatori care au scăpat de percheziție...

În locul actualului antrenor federal Gavalos, federația cipriotă de fotbal a angajat pe maghiarul Szentrot, care a și început pregătirile în vederea meciurilor din „Cupa Europei”, cu Elveția și Italia.

„SPIONII”!

Cu toate că au făcut totul ca să treacă neobservați, totuși antrenorii francezi Louis Dugauguez (selecționerul echipei naționale A) și Georges Boulogne (antrenorul reprezentativei de juniori) nu au reușit să scape de „ochii indiscreți” ai fotoreporterilor belgieni. Obiectivul unuia l-a surprins — cum se vede în fotografia alăturată — în tribunele stadionului Heyssel din Bruxelles, urmărind cu atenție echipa Belgiei (în meciul cu Polonia) cu care Franța va juca la sfîrșitul acestei luni.

NOTA 1 FOTBALULUI!...

Cu ocazia zilei naționale a statului Chile s-a disputat la Santiago întîlnirea dintre reprezentativele chiliană și braziliană, la care au fost prezenți 41.739 de spectatori plători. Grație unui gol marcat de Roberto în minutul 61, Brazilia a cîștigat cu 1-0. A fost un gol splendid marcat cu capul. În ultima jumătate de oră reprezentativa Chile a forțat egalarea, însă fără succes.

După tradiție, acest joc face parte dintr-un întreg program de festivități care se încheie cu o mare paradă. Parada a obținut nota „sapte” (în Chile șapte este nota maximă în școli și universități); jocul de fotbal, în schimb, a primit „unu”, deci nota cea mai mică!...

NU VĂ FACEȚI ANTRENORI!

„Dacă doriți stabilitate, nu vă faceți antrenorii de fotbal; este mizeria cea mai nesigură din lume”. Această idee capătă din ce în ce mai mare circulație în Anglia, unde s-a constatat că lunar un antrenor este concediat și unde în ultimii douăzeci de ani 642 de antrenori și-au văzut reziliate contractele. Și în marea majoritate a cazurilor pentru aceeași „vină”: insuccesele echipei respective...

AU SCĂPAT CA PRIN MINUNE!

Recent, o nouă tragedie era să îndolzeze fotbalul european. Înaintea meciului cu Polonia din cadrul „Cupei Europei”, jucătorii reprezentativei Belgiei au fost convocați la Bruxelles pentru un ultim antrenament. Printre cei selecționați se numărau și trei jucători de la F.C. Liege: portarul Nicolay și apărătorii Bare și Suion, împreună cu medicul echipei. Trenul expres cu care călătoreau fotbaliiști de mai sus s-a ciocnit cu un tren local și catastrofa s-a soldat cu 10 morți și aproape 100 de răniți. Ca prin minune, ei au scăpat neațînși, dar accidentul care a îndoliat întreaga Belgie a avut efecte dintre cele mai nefaste asupra moralului lor. De altfel, Suion nici nu a mai făcut parte din echipa țării, iar ceilalți doi au avut o comportare sub normalitate în meciul cu Polonia.

13-0 SAU 14-0?..

Disputa aceasta, care a stîrnit mult haz printre amatorii de fotbal din Franța, s-a petrecut între două echipe amatoare, Montlucon și Villeneuve. Prima susține că scorul partidei dintre ele a fost 14-0; secunda 13-0. Federația, sesizată printr-o reclamație, a confirmat scorul trecut în foala de arbitraj: 14-0. Nemulțumită, echipa Villeneuve s-a adresat administrației terenului pe care s-a disputat întîlnirea. Spre ghinionul ei, însă, la meciul acesta n-a funcționat tabela de marcaj, astfel că nu li-a putut folosi ca mărturie. Vă veți întreba, însă: de ce atita caz pentru un gol cînd scorul chiar de 13-0 este atât de grăitor? Explicația nu lipsește, ori cînd în parea de curioasă: Montlucon este în fruntea clasamentului, Villeneuve pe ultimul loc și un gol în plus sau în minus poate cîntări mult în cazul cînd golaverajul ar decide unul din aceste două locuri. Și echipele vor să se pună în gardă, pentru orice eventualitate...

ciuri de campionat. Campos și-a și pregătit argumentele pentru a-și susține cererea de aprobare... În orice caz, ea este sigură că-și va putea face respectata deciziile sale de către jucători și... spectatori. S-o vedem...

ECHIPE

CUVINTE INCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Echipă — schimba denumirea — Echipă din București. 2) „Steaua”, înainte de a-și Aici activează „Crișul” —

Echipă gălățeană (C). 3) Fosta campioană — Electrica Constanța. 4) Numele rusec al Adigelui — Vas — Fotbalist la UTA. 5) Echipă din Oena Mureș (C) — Puternică echipă bucureșteană. 6) Cută! — Foresta Fălticeni — Dans. 7) Echipă din Tîrgu Mureș, proaspăt promovată în prima divizie — Sportul celor puternici, dominat de Dinamo și Steaua — Veche echipă de pe malul Mureșului. 8) Sport — Echipă gălățeană (neart.). 9) Povară, greutate (inv.) — Joacă baschet la Dinamo București — La Steaua! 10) Joc — Dînsa — Veche măsură în Anglia. 11) Pe extremă — Doar. 12) Localitate în Camerun — Compartimente ale echipelor. 13) Înteles — UTA, C.S.M.S., A.S.A. (sing.).

C.S.M.S. ...3) Pentru prima oară campioană — Echipă de hochei din Miercurea Ciuc. 4) Umede — Aurel Filip — Rapid. 5) Zeitate greacă — Echipa din Moreni. 6) Aici activează echipele UTA, Vagonul s.a. — Uzinele Textile — A lua cu forța. 7) Proaspata divizionară B din Oradea — Ogor semănat. 8) Localitatea echipei Victoria din divizia C — Prefix — Carei! 9) Insulă în Pacific — Salut la Roma — Reprezentat de Politehnica Timișoara, C.F.R. etc. 10) Influențează desfășurarea jocurilor — Produs galinaceu — A nu simpatiza. 11) 1-0 — Visul atacantului (dim.) — Pește din America de Nord. 12) Rapid — Puternic club bucureștean. 13) Oraș revenit în prima divizie de fotbal — Echipă din Oradea

Cuvinte rare: ECI, IUC, AUM, ESU, ANU, AMIA. Serghei COLOSENCO Birlad

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

Fotbal

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ Redacția și ad-tia: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocca

RAPID NE-A ADUS SATISFACTIA DORITA

Așadar, iată că Rapid ne-a adus satisfacția pe care o dorim cu apărindere toți iubitorii fotbalului din țara noastră. Ieri, pe stadionul „23 August”, după o partidă plină de dramatism și care ne-a oferit emoții pe care nu le vom uita ușor, formația feroviară a întrecut, după 120 de minute de joc, pe Trakia Plovdiv cu 3-0 (1-0, 2-0), calificându-se astfel, deplin meritat, pentru turul al doilea al „Cupei Campionilor Europeni”.

Așa cum este normal, în astfel de meciuri în care se joacă pentru calificare, nu spectacolul a primit ieri, în jocul retur dintre campioanele României și Bulgariei. De altfel, după prima „manșă”, cea de la Plovdiv, antrenorul Trakiei, Gheorghii Geacirov, ne spunea că, de fapt, în astfel de împrejurări nici nu poți prelinde echipelor să-și arate întreaga gamă a posibilităților tehnice, ele jucând mai mult pentru rezultat. Previuziunea antrenorului oaspe, confirmată în meciul de la Plovdiv, a fost... reconfirmată ieri la București. Într-adevăr, întâlnirea Rapid-Trakia a avut ca amprentă principală eforturile jucătorilor pentru obținerea calificării. A fost o admirabilă înțelegere de forțe, o adevărată risipă de energie. Oaspeții au făcut tot ce le-a stat în putere pentru a-și păstra avantajul de la Plovdiv, iar Rapid a aruncat în luptă toate energiile, pentru a recupera handicapul de două goluri și a marca și golul al treilea, golul adevăratei victorii. Căci, la drept vorbind, pe cine ar fi satisfăcut o victorie la scor minim a rapidiștilor, din moment ce giuleștenii ar fi fost oprțiți din cursa lor din C.C.E.? Sau, la ce ar fi folosit chiar o victorie cu 2-0, dacă tragerea la sorți ar fi fost favorabilă Trakiei? Iată de ce scriam mai sus că al treilea gol a fost golul ADEVĂRATEI VICTORII, golul calificării.

Și Rapid a știut să lupte în acest meci! Trecând peste dificultățile primei reprize (când oaspeții au dat o replică neașteptată de bună, când Nenov, Popov și Dermendgeev au făcut de-oțeva ori să ne înghețe inimile de teama primirii unui gol), trecând peste perioada de epuizare fizică din finalul celor 90 de minute regulamentare, băieții lui Valentin Stănescu și Victor Stănculescu au avut în prelungiri o revenire pentru care merită toate felicitările, jocul lor a crescut și în calitate (devenind mai

legat, mai combativ dar și mai pătrunzător) și astfel Trakia n-a mai putut împiedica deznădămintul.

Meciul de ieri ne arată că echipa noastră campioană a depășit, în bună măsură, perioada critică prin care a trecut de la încheierea sezonului de toamnă. Acest lucru s-a văzut din ultimele partide de campionat și — mai pregnant — din turneul întreprins în R.F. a Germaniei, turneu pe care federația l-a oferit formației ceferiste și care s-a dovedit util în cadrul acțiunii de redresare a echipei, de pregătire a returului cu Trakia.

Cu toată claritatea victoriei ra-

l-a incomodat mult pe rapidiști, mai ales pe Dumitriu II. Aspectul jocului s-a schimbat aproape complet în prelungiri, când pe fondul unei evidente oăderi fizice a adversarului, hărțuit pînă atunci, a apărut și o mai mare claritate de acțiuni combinate pe care rapidiștii care puteau obține mult doritul gol al calificării încă din prima parte a prelungirilor, când au ratat trei mari ocazii, pe care le relatăm mai jos.

Ambele echipe au început jocul cu multă prudență. Evident, Trakia a adoptat o așezare defensivă, cu Dișkov și Nenov retrași. Rapid a atacat, dar s-a

ieșit să-i micșoreze unghiul.

Deși ne așteptam ca rapidiștii să înceapă foarte decizi jocul după pauză, ei au trecut aproape 15 minute printr-o perioadă dificilă. În min. 57 Popov a plecat decis pe contra-atac, a trecut de Dan dar acesta a revenit și a salvat în corner, în ultima instanță. Rapidul depășește acest moment greu și începe să periclitizeze tot mai mult poarta adversă. Golul al doilea cade în minutul 70. Năsturescu face un schimb pe aripa dreaptă cu Ionescu, acesta centrează precis la CODREANU și inimosul extrem stînga reia din apropiere, sub bară: 2-0. De-acum, simțim calificarea Rapidului foarte aproape. Rapid mai avea 20 de minute de joc pentru marcarea golului și nu ne așteptam că vor mai fi necesare și prelungiri. În min. 75 Ionescu are o frumoasă pătrundere în care, un fundaș îl stopează de o manieră forte, dar arbitrul acordă lovitură de poartă. În finalul celor 90 de minute regulamentare, Trakia are două „zvicniri”, prin Popov (min. 85 și 88) dar situația nu se schimbă.

Și iată prelungirile! Va reuși Rapid să obțină golul calificării? Sau se va recurge la tragere la sorți?

Acum însă feroviarul joacă mai bine ca în tot restul meciului. Ei au trei mari ocazii de gol. Prima în min. 97, când Ionescu a suiat afară, cea de-a doua în min. 100 când Dumitriu II a tras în portar, deși putea să plaseze balonul, și cea de-a treia, cea mai mare a meciului, în min. 103, când Codreanu a reluat peste poartă, de la numai 1-2 metri, o centrare a lui Ionescu! Schimbarea porților s-a dovedit de bun augur pentru Rapid. În min. 108, Ionescu a găsit o frumoasă răsplată a eforturilor sale, el fiind cel cărui i-a revenit satisfacția de a marca golul calificării. Și astfel, Trakia trebuie să părăsească competiția în fața unui adversar mai tenace, mai ambițios, cu mai multe resurse.

Această calificare a Rapidului, salută cu mult entuziasm de spectatori prezenți pe stadion care au susținut tot timpul echipa noastră, ne aduce tuturor o mare satisfacție. Jucătorii feroviar și antrenorii lor merită felicitări pentru acest succes care se răsună asupra fotbalului nostru. Le dorim în continuare succes în turul al doilea al competiției.

Stelian TRANDAFIRESCU

RAPID București — TRAKIA Plovdiv 3-0 (1-0; 2-0)

Stadionul „23 August”, teren bun. Timpul frumos, circa 40.000 de spectatori. Au marcat: 1-0 Codreanu (min. 26), 2-0 Codreanu (min. 70), 3-0, I. Ionescu (min. 108). RAPID: Răducanu — Lupescu, Motroc, Dan, Greavu — Dinu, Jambaschi — Năsturescu, Dumitriu II, I. Ionescu, Codreanu. TRAKIA: Karușkov — Gheorghiev, Stoinov, Apostolov — Zaduma, Momin — Popov, Glușceev, Nenov, Dișkov, Dermendgeev. ARBITRU: M. Srodecki (Polonia).

pidiste, cu toate că oaspeții nu pot contesta cu nimic justetea calificării echipei noastre, noi — ca unii pe care ne preocupă comportarea de viitor a campionilor fărăi — vom arăta în aceste rânduri că în jocul echipei Rapid au existat ieri și unele lacune. Astfel, pe parcursul primelor 90 de minute, a lăsat mai mult de dorit jocul mijlocașilor, ceea ce a permis oaspeților să încheie la mijlocul terenului acțiuni periculoase, să joace „grupat”, să se sprijine unul pe altul, într-un cuvânt să fie presăși mai puțin decît ne așteptam. După primele acțiuni mai periculoase ale oaspeților, dintr-o prea mare prudență, apărătorii Rapidului au stat prea mult în propria jumătate de teren, ajungînd uneori ca 4-5 apărători români să supravegheze 2-3 atacanți bulgari. O altă carență (repetăm, remarcată tot de-a lungul primelor 90 de minute) a constituit-o insuficiența colaborare dintre atacanți, ofensivă rapidistă bazîndu-se pe incursiuni (izolate!) ale celor două aripi iar pe mijlocul terenului mai mult pe pătrunderile individuale ale lui Ion Ionescu, ieri cel mai bun jucător al echipei. Nu e mai puțin adevărat că și bulgarii au aplicat un marej individual de o strictețe neobișnuită și că acest marcaj sever

descuroat greu în fața unei apărări aglomerate. Prima încercare mai serioasă a porții a fost în min. 8 (șut al lui Jambaschi) dar prima ocazie de gol o au oaspeții. În min. 13, Popov, lansat pe contra-atac, îl depășește pe Motroc și numai intervenția lui Răducanu, care a degajat cu piciorul din marginea sereului, împiedică deschiderea scorului. Rapid acționează timid și nu înghebează acțiuni real periculoase. Abia în min. 22, la un schimb derutant Ion Ionescu—Dumitriu—Codreanu, ultimul îl pune la încercare pe Karușkov. În minutul 25, subtilul Dermendgeev depășește linia defensivă rapidistă, Răducanu iese, dar atacantul bulgar, căutînd unghiul, iese cu mingea afară din teren. În minutul următor, o acțiune rapidistă pe aripa dreaptă face ca balonul să ajungă la CODREANU și acesta înscrie din unghi: 1-0! În min. 27, Karușkov se remarcă apărînd un șut al lui Ionescu. Urmează o perioadă de joc mai bun al oaspeților care au două ocazii de egalare dar Lupescu (min. 29) și tot el (min. 38) salvează de pe linia porții două goluri ca și făcute, la șuturile lui Nenov și Dișkov. Cu două minute înainte de finalul reprizei, Ionescu are o excelentă ocazie dar șutează pe lângă portarul

ÎN RESTANTA DE LA PITEȘTI UN „DRAW” ECHITABIL

PITEȘTI, 18 (prin telefon de la trimiterea noastră). — De la început spectatori jocului F. C. Argeș — Dinamo București au avut o surpriză. Din formațiile celor două echipe au lipsit cîțiva dintre jucătorii lor de bază: Coman și Dobrin de la F. C. Argeș, Pircălab și O. Popescu de la bucureșteni. Explicațiile n-au lipsit. După cum ni s-a comunicat din partea clubului piteștean, jucătorul Coman a fost scos azi din echipă pentru vătără nesportivă, urmînd ca biroul secției să discute cazul lui. În ce-l privește pe Dobrin, accidentat la Budepesta în partida cu Ferencvaros și folosit totuși la Arad, la avizul medicului el a fost lăsat pe tușă, avînd o entorsă. La Dinamo, Pircălab n-a fost folosit nefiînd în formă, iar O. Popescu se resimte de pe urma unui accident suferit la Constanța.

Și așa însă, publicul spectator a așteptat un joc pe măsura reputației echipelor. Meciul însă n-a fost interesant. Dinamo (și acest lucru s-a văzut din primele minute) a intrat pe teren cu intenția să se apere. Dinu a întărit linia de fund, iar Haidu a jucat retras în locul lui, în linia de mijloc; în plus, s-a băgat în joc și un mijloc de rezervă, Ștefan, cînd s-a făcut tot cu un apărător. Ștefan. Astfel că practic linia de atac a acționat la un moment dat doar prin Dumitrache și Naghi. Cum însă, localnicii a primit cu multă încredere acest

F. C. ARGES — DINAMO BUCUREȘTI 1-1 (0-0) Au marcat: 1-0 Kraus (min. 50), 1-1 Dinu (min. 62). Stadionul „1 Mai”, terenul bun, timp excelent, 8.000 de spectatori. Raport de cursă: 1-3 (2-3) F. C. ARGES: Stan 7, — B. Popescu 7, Barbu 7, Ilie Ștefan 7, Ivan 6 — Prepurgei 7, Olteanu 6 — Radu 6, Kraus 5, Turcan 4 (min. 46: Nuta 8), Jercan 6. DINAMO: Dănuș 9 — Popa 5, Boc 5, Nunweller III 5, Stănculescu 6 — Gherghel 7, Dinu 7 — Lucescu 6 (min. 58: Ștefan 6), Dumitrache 8, Naghi 5, Haidu 7. ARBITRU: N. Cursaru (Pitești) 7.

CUM A MURIT MERONI

TORINO 18 (Telex). — Urmărită parcă de un destin tragic (de-a lungul anilor, clubul „violetilor” a mai pierdut întreaga formație în groznicul accident de avion din 1949 și, acum cîțiva ani, antrenorul de atunci Beniamino Santos a suferit o gravă accidentare), echipa Torino este din nou indoliată. Așa cum s-a anunțat, duminică seara, în plin centru al orașului, unul dintre cei mai simpatizați jucători ai Italiei, GIGINO MERONI, și-a găsit moartea într-un nefericit accident de automobil.

Iată amănunte asupra acestei tragice întâmplări:

Ca de obicei, după joc, antrenorul Edmundo Fabbri și-a condus oamenii la unul dintre cunoscutele restaurante ale orașului, spre a lua masa. Torino învinsese pe Sampdoria și, firește, toată lumea era veselă. Cître ora 21.30 jucătorii au plecat spre casele lor; fiecare se grăbea să prindă emisiunea de televiziune „Duminică sportivă” care prezintă aspecte de la toate meciurile de divizia A. Meroni a plecat însoțit de colegul său de echipă, fundașul Poletti. Cum locuiau în centru, au pornit-o amîndoi pe jos. În momentul în care traversau strada, în dreptul casei, un automobil l-a lovit în plin pe Meroni, aruncîndu-l într-un alt autoturism care venea din sens contrar. Poletti a reușit să evite în ultima fracțiune de secundă ciocnirea. Transportat în grabă la spital, Meroni a încetat din viață după o oră, cu toate îngrijirile date de unii dintre cei mai re-

numiți chirurghi torinezi.

Duminică, în meciurile de campionat, toate echipele din divizia A și B vor păstra un moment de reculegere în memoria cunoscutului fotbalist, prezent de mai multe ori în prima echipă a Italiei.

În semn de afecțiune față de clubul Torino, clubul Juventus i-a cedat acestuia pe extrema dreaptă, internaționalul Stacchini, cu drept de joc imediat.

CESARE TRENTINI

VINERI — TRAGEREA LA SORTI A OPTIMILOR

După cum am anunțat, vineri 20 octombrie va avea loc la Madrid ședința comisiei de organizare a „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor”, ședință în cadrul căreia vor fi trase la sorti meciurile etapei „optimilor de finală”.

La această ședință va participa și tov. Gh. Popescu, vicepreședinte al clubului Steaua, în calitate de reprezentant al echipei.

BENE, SABO, BIȘEVET LA BUCUREȘTI?

Sportivii dinamoviști bucureșteni se pregătesc să întâmpine sărbătorește un mare eveniment în viața clubului lor: ANIVERSAREA A 20 ANI DE LA ÎN-

FIINȚARE. În vederea lui (în mai 1968) clubul Dinamo va iniția o serie de acțiuni, de masă și de performanță, pe care le-a comunicat în cadrul unei recente conferințe de presă. Printre aceste acțiuni se numără citeva, foarte interesante, în domeniul fotbalului. În afara unei întâlniri tradiționale, între foștii jucători de la Dinamo și Steaua (C.C.A.), conducerea clubului urmează să organizeze și un meci internațional de mare atractivitate între Dinamo și o selecționată alcătuită din jucători de la echipele similare din țările prietene. Pentru alcătuirea acestei selecționate s-a obținut acordul de principiu al cluburilor respective. La București ar urma să fie invitați 18 jucători (printre care Bene, Kapozszi, Göröcs — Ujpest Dozsa, Sabo și Bișevet — Dinamo Kiev etc.) și doi antrenori, de la Ujpest Dozsa și Dinamo Kiev sau Moscova, care se vor ocupa de selecționarea echipei. În cazul cînd acest meci, din motive obiective, nu va putea fi „pus pe picioare” atunci se va realiza un joc Dinamo București — Dinamo Kiev sau Bologna.

O ECHIPĂ ROMÂNEASCĂ INVITATĂ ÎN ALGERIA

Federația noastră este în posesia unei invitații din Algeria pentru o echipă de club care să participe la un turneu internațional, alături de R. C. Liège,

Legia Varșovia și o formație locală. Datele turneului (31 octombrie și 1 noiembrie) convin fiind în cursul săptămînii, astfel că este probabil să se dea curs invitației, în care caz ar urma să plece echipa Universitatea Cluj.

CELTIC — RACING 1-0

Aseară, la Glasgow, în primul meci al Cupei Intercontinentale, Celtic Glasgow—Racing Buenos Aires 1-0 (0-0) prin golul marcat de Mc.Neil în min. 68.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 42 din 22 octombrie 1967:

1. Spania—Cehoslovacia	1
2. Steaua—F.C. Argeș	1 2
3. Farul—„U” Craiova	1
4. Petrolul — Rapid	1
5. „U” Cluj — U.T. Arad	1
6. Din. Buc. — Jiul	x 1
7. A.S.A. Tg. M. — Dinamo Bacău	1
8. St. roșu — Progresul	1
9. Gaz met.—Polit. Tim.	1
10. Inter — Milan	1 x
11. Juventus — Torino	1
12. Sampdoria — Roma	1 x
13. Spal — Napoli	2

Fotbal Fotbal